

Službeni list Europske unije

C 53

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

15. veljače 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJEŠTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 53/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
--------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 53/02	Predmet C-693/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Francuska) – kazneni postupak protiv X (Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EZ) br. 715/2007 – Članak 3. točka 10. – Članak 5. stavak 2. – Poremećajni uređaj – Motorna vozila – Dizelski motori – Emisija onečišćujućih tvari – Program koji djeluje na upravljačko računalo motora – Tehnologije i strategije koje omogućuju ograničenje proizvodnje onečišćujućih emisija)	2
2021/C 53/03	Predmet C-808/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Mađarska (Povreda obveze države članice – Prostor slobode, sigurnosti i pravde – Politike vezane uz graničnu kontrolu, azil i useljavanje – Direktive 2008/115/EZ, 2013/32/EU i 2013/33/EU – Postupak odobravanja međunarodne zaštite – Djelotvoran pristup – Postupak na granici – Postupovna jamstva – Obvezno smještanje u tranzitne zone – Zadržavanje – Vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – Tužbe podnesene protiv upravnih odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Pravo ostanka na državnom području)	3

HR

2021/C 53/04

Predmet C-216/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – WQ/Land Berlin (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika – Uredba (EU) br. 1307/2013 – Pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore – Program osnovnih plaćanja – Članak 24. stavak 2. prva rečenica – Pojam „prihvatljivi hektar na raspolažanju poljoprivredniku“ – Nezakonito obrađivanje predmetne površine od strane treće osobe – Članak 32. stavak 2. točka (b) podtočka ii. – Zahtjev za aktiviranje prava na plaćanje za pošumljenu površinu – Pojam „površina temeljem koje je poljoprivrednik u 2008. imao pravo na plaćanje“ – Program jedinstvenih plaćanja ili program jedinstvenih plaćanja po površini) 4

2021/C 53/05

Predmet C-218/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Adina Onofrei/Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris (Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Sloboda poslovnog nastana – Pristup odvjetničkoj djelatnosti – Oslobođenje od uvjeta osposobljavanja i posjedovanja diplome – Priznavanje oslobođenja – Uvjeti – Nacionalni propis kojim je predviđeno oslobođenje u korist dužnosnika i bivših dužnosnika kategorije A ili s njima izjednačenih osoba, koji imaju stručnu praksu u području nacionalnog prava na državnom području u nacionalnoj javnoj službi dotične države članice ili međunarodnoj organizaciji) 5

2021/C 53/06

Predmet C-316/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Republika Slovenija (Povreda obveze države članice – Članak 343. UFEU-a – Povlastice i imuniteti Europske unije – Statut Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) i Europske središnje banke (ESB) – Članak 39. – Povlastice i imuniteti ESB-a – Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije – Članci 2., 18. i 22. – Načelo nepovredivosti arhiva ESB-a – Zapljena dokumenata u prostorijama središnje banke Slovenije – Dokumenti vezani uz obavljanje zadaća ESSB-a i Eurosustava – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Načelo lojalne suradnje) 6

2021/C 53/07

Predmet C-336/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr./Vlaamse Regering (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita životinja u trenutku usmrćivanja – Uredba (EZ) br. 1099/2009 – Članak 4. stavak 1. – Obveza omamljivanja životinja prije njihova usmrćivanja – Članak 4. stavak 4. – Odstupanje u okviru obrednog klanja – Članak 26. stavak 2. – Mogućnost država članica da donese nacionalna pravila kojima se životinjama nastoji osigurati veća zaštita u slučaju obrednog klanja – Tumačenje – Nacionalni propis koji u okviru obrednog klanja propisuje omamljivanje koje je reverzibilno i ne dovodi do smrti – Članak 13. UFEU-a – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 10. – Sloboda vjeroispovijedi – Sloboda iskazivanja vjeroispovijedi – Ograničenje – Proporcionalnost – Nepostojanje konsenzusa među državama članicama Europske unije – Margina prosudbe priznata državama članicama – Načelo supsidijarnosti – Valjanost – Različito postupanje prema obrednom klanju i usmrćivanju životinja tijekom aktivnosti lova ili ribolova kao i kulturnih ili sportskih događanja – Nepostojanje diskriminacije – Članci 20., 21. i 22. Povelje o temeljnim pravima) 7

2021/C 53/08

Predmet C-342/19 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Europska središnja banka (Žalba – Pristup dokumentima Europske središnje banke (ESB) – Odluka 2004/258/EZ – Članak 4. stavak 3. – Iznimke – Dokument koji je primio ESB – Mišljenje vanjskog pružatelja usluga – Interna uporaba u sklopu rasprava i preliminarnih savjetovanja – Odbijanje pristupa) 8

2021/C 53/09

Predmet C-346/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Povrat PDV-a – Direktiva 2008/9/EZ – Članak 8. stavak 2. točka (d) – Članak 15. – Navođenje broja računa – Zahtjev za povrat) 8

2021/C 53/10

Predmet C-389/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Kammergericht Berlin – Njemačka) – Postupak o izručenju BY (Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Europske unije – Članci 18. i 21. UFEU-a – Izručenje građanina Unije u treću zemlju – Osoba koja je stekla građanstvo Unije tek nakon što je prenijela središte svojih interesa u državu članicu od koje se traži izručenje – Područje primjene prava Unije – Zabrana izručenja koja se primjenjuje samo na vlastite državljane – Ograničenje slobodnog kretanja – Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja – Proporcionalnost – Obavještavanje države članice čiji je tražena osoba državljanin – Obveza država članica od kojih se traži izručenje i onih čije državljanstvo imaju tražene osobe da od treće zemlje koja je uputila zahtjev za izručenje zatraže da im dostavi spis kaznenog predmeta – Nepostojanje)

9

2021/C 53/11

Predmet C-404/19 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2020. – Francuska Republika/Europska komisija (Žalba – Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Provedbena odluka (EU) 2017/2014 – Izdaci koji se isključuju iz financiranja Europske unije – Izdaci nastali za Francusku Republiku – Paušalni ispravak po stopi od 100 % – Proporcionalnost – Smjernice Europske komisije za izračun finansijskih ispravaka u okviru postupaka potvrde o sukladnosti i finansijskog poravnjanja računa)

10

2021/C 53/12

Spojeni predmeti C-431/19 P i C-432/19 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 17. prosinca 2020. – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P)/Europska komisija, Republika Polska (Žalba – Državne potpore – Članak 106. stavak 2. UFEU-a – Usluge od općeg gospodarskog interesa (UOGI) – Okvir Europske unije – Primjena na državne potpore u obliku naknada za pružanje javne usluge – Poštanski sektor – Direktiva 97/67/EZ – Članak 7. – Naknada neto troška koji proizlazi iz obveza univerzalne usluge – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržistem)

11

2021/C 53/13

Predmet C-449/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg – Njemačka) – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeće za leasing ili iznajmljivanje nepokretne imovine – Nacionalni propis kojim se od PDV-a izuzima isporuka toplinske energije koju zajednica vlasnika stambenih jedinica isporučuje vlasnicima članovima te zajednice)

11

2021/C 53/14

Spojeni predmeti C-475/19 P i C-688/19 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. – Savezna Republika Njemačka/Europska komisija, Republika Finska (Žalba – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EU) br. 305/2011 – Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržiste građevnih proizvoda – Usklađene norme i tehnički propisi – Usklađene norme EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 i EN 12285-2:2005 – Tužba za poništenje)

12

2021/C 53/15

Predmet C-490/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS (Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode – Uredba (EZ) br. 510/2006 – Uredba (EU) br. 1151/2012 – Članak 13. stavak 1. točka (d) – Praksa koja može potrošača dovesti u zabluđu glede pravog podrijetla proizvoda – Oponašanje karakterističnog oblika ili izgleda proizvoda čiji je naziv zaštićen – Zaštićena oznaka izvornosti (ZOI) „Morbier“) . . .

13

2021/C 53/16

Predmet C-735/19: Presuda Suda (četvrtog vijeća) od 10. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited (Prethodni postupak – Pravo društava – Direktiva 2004/25/EZ – Ponuda za preuzimanje – Članak 5. stavak 4. prvi i drugi podstavak – Zaštita manjinskih dioničara – Obvezna ponuda za preuzimanje – Način izračuna vrijednosti dionica radi određivanja pravične cijene – Ovlast usklađivanja pravične cijene – Iznimke od standardnog načina izračuna pod okolnostima i u skladu s jasno određenim kriterijima – Odgovornost dotične države članice – Šteta koju je ponuditelj pretrpio kao rezultat previsoke ponuđene cijene) . . .

13

2021/C 53/17	Predmet C-774/19: Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sodišće Republike Slovenije – Slovenija) – A. B., B. B./Personal Exchange International Limited (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 44/2001 – Članak 15. stavak 1. – Nadležnost nad potrošačkim ugovorima – Pojam „potrošač” – Ugovor o igri pokera sklopljen na internetu između fizičke osobe i priređivača igara na sreću – Fizička osoba koja se uzdržava igrajući internetski poker – Znanje koje ta osoba posjeduje – Redovitost djelatnosti)	14
2021/C 53/18	Mišljenje C-1/20: Zahtjev za mišljenje koji je podnijela Kraljevina Belgija na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a	15
2021/C 53/19	Predmet C-387/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. kolovoza 2020. uputio Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Poljska) – OKR	15
2021/C 53/20	Predmet C-409/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2020. uputio Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Španjolska) – UN/Subdelegación del Gobierno en Pontevedra	16
2021/C 53/21	Predmet C-532/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2020. uputila Curtea de Apel Bucureşti (Rumunjska) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala Bucureşti, Swietelsky AG Linz – Sucursala Bucureşti	17
2021/C 53/22	Predmet C-572/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2020. uputio Finanzgericht Köln (Njemačka) – ACC Silicones Ltd./Bundeszentralamt für Steuern	17
2021/C 53/23	Predmet C-582/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputila Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca	18
2021/C 53/24	Predmet C-585/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Španjolska) – BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León	19
2021/C 53/25	Predmet C-588/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2020. uputio Landgerichts Hannover (Njemačka) – Landkreis Northeim/Daimler AG	20
2021/C 53/26	Predmet C-608/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Interporto di Trieste SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	20
2021/C 53/27	Predmet C-609/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Soelia SpA/ Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	21
2021/C 53/28	Predmet C-610/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22
2021/C 53/29	Predmet C-611/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22

2021/C 53/30	Predmet C-612/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	23
2021/C 53/31	Predmet C-617/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2020. uputio Hanseatischen Oberlandesgerichts in Bremen (Njemačka) – T.N., N.N./E.G.	24
2021/C 53/32	Predmet C-637/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2020. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB	24
2021/C 53/33	Predmet C-638/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2020. uputio Överklagandenämnden för studiestöd (Švedska) – MCM/Centrala studiestödsnämnden	25
2021/C 53/34	Predmet C-644/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2020. uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poljska) – W. J./L. J. i J. J. koje zastupa zakonska zastupnica A. P.	26
2021/C 53/35	Predmet C-645/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – V A, Z A/TP	26
2021/C 53/36	Predmet C-647/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2020. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — XG/Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2021/C 53/37	Predmet C-683/20: Tužba podnesena 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Slovačka Republika	27
2021/C 53/38	Predmet C-692/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Europska komisija/Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske	28
Opći sud		
2021/C 53/39	Predmet T-187/18: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – VP/Cedefop („Javna služba – Privremeno osoblje – Zahtjev za produljenje ugovora na neodređeno vrijeme – Odluka o neproduljenju – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na saslušanje – Članak 26. Pravilnika o osoblju – Odgovornost – Materijalna šteta – Nematerijalna šteta“)	30
2021/C 53/40	Predmet T-207/18: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – PlasticsEurope/ECHA („REACH – Utvrđivanje popisa tvari predloženih za konačno uvrštenje u Prilog XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 – Dopuna unosa za tvar bisfenol A na tom popisu – Članci 57. i 59. Uredbe br. 1907/2006 – Očita pogreška u ocjeni – Pristup dokazne snage dokaznih elemenata – Istraživačke studije – Intermedijerne uporabe – Proporcionalnost“)	31
2021/C 53/41	Predmet T-243/18: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – VW/Komisija („Javna služba – Dužnosnici – Nadživjeli bračni drug – Obiteljska mirovina – Članci 18. i 20. Priloga VIII. Pravilniku – Uvjeti prihvatljivosti – Trajanje braka – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Načelo proporcionalnosti“)	32
2021/C 53/42	Predmet T-430/18: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – American Airlines/Komisija („Tržišno natjecanje – Koncentracije – Tržište zračnog prijevoza – Odluka kojom se koncentracija proglašava sukladnom s unutarnjim tržištem i Sporazumom o EGP-u – Preuzimanje obveza – Odluka kojom se dodjeljuju prethodna prava – Pogreška koja se tiče prava – Pojam „odgovarajuća uporaba““)	32
2021/C 53/43	Predmet T-438/18: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Pareto Trading/EUIPO – Bikor i Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije BIKOR EGYPTIAN EARTH – Apsolutni razlog za odbijanje – Zla vjera – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	33

Predmet T-176/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – 3V Sigma/ECHA („REACH – Evaluacija tvari – Uvasorb HEB – ECHA-ina odluka kojom se zahtijevaju dodatne informacije – Članak 46. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 – Zahtjev kojim se nastoje utvrditi eventualni proizvodi pretvorbe ili razgradnje tvari – Proporcionalnost – Potreba za zatraženom dodatnom studijom – Relevantni uvjeti i realni uvjeti – Temperatura studije – Očita pogreška u ocjeni”)

Predmet T-286/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Azarov/Vijeće (Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje finansijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu)

Predmet T-535/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – H. R. Participations /EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER) (Žig Europske unije – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije JCE HOTTINGUER – Raniji neregistrirani nacionalni žig HOTTINGER – Relativni razlog za odbijanje – Upućivanje na nacionalno pravo koje uređuje raniji žig – Pravila common law tužbe zbog zavaravajućeg označivanja (action for passing off) – Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 4. i članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001))

Predmet T-665/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$) (Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije €\$ – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obveza obrazlaganja)

Predmet T-736/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – HA/Komisija („Javna služba – Dužnosnici – Naknada troškova zdravstvene zaštite – Gornja granica naknade troškova za uređaje za liječenje apneje u snu – Tužba za poništenje – Nepostojanje isključivo potvrđujućeg akta – Pravni interes – Dopusťenost – Zajednička pravila o zdravstvenom osiguranju za dužnosnike – Opće provedbene odredbe“)

Predmet T-859/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ALKEMIE – Raniji verbalni žig Europske unije Alkmene – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

Predmet T-860/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ALKEMIE – Raniji verbalni žig Europske unije Alkmene – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

Predmet T-863/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Production Christian Gallimard/EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Raniji verbalni žigovi Europske unije GALLIMARD – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Konceptualna usporedba – Prezimena – Samostalan razlikovni položaj – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

2021/C 53/52	Predmet T-883/19: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije HELIX ELIXIR – Raniji verbalni žig Europske unije HELIXOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	39
2021/C 53/53	Predmet T-738/16: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – La Quadrature du Net i dr./Komisija („Područje slobode, pravde i sigurnosti – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Prijenos osobnih podataka u Sjedinjene Američke Države – Proglašenje ništavosti pobijanog akta – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka“)	40
2021/C 53/54	Predmet T-660/19: Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Universität Bremen/REA („Tužba za poništenje – Program dodjele bespovratnih sredstava – Okvirni program za istraživanje i inovacije „Obzor 2020.“ – Poziv na podnošenje ponuda H2020-SC6-Governance-2019 – Odluka REA-e o odbijanju ponude – Nepostojanje zastupanja odvjetnika – Očita nedopuštenost tužbe“)	41
2021/C 53/55	Predmet T-24/20: Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Junqueras i Vies/Parlement („Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Član Parlamenta – Povlastice i imuniteti – Objava utvrđenja predsjednika Europskog parlamenta da je slobodno mjesto europskog zastupnika – Zahtjev za hitno pokretanje inicijative za potvrđivanje imuniteta europskog zastupnika – Akti koji se ne mogu pobijati tužbom – Nedopuštenost“)	41
2021/C 53/56	Predmet T-255/20: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – ClientEarth/Komisija („Tužba za poništenje – Pristup dokumentima – Komitologija – Tehnički odbor za motorna vozila – Dnevni red 79.. sastanka odbora – Pravo na informaciju primjenjivo u državama članicama u pogledu emisija iz lakih osobnih i gospodarskih vozila – Prešutno uskraćivanje pristupa – Izričita odluka usvojena nakon podnošenja tužbe – Obustava postupka“)	42
2021/C 53/57	Predmet T-520/20: Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Bonicelli/Zajedničko poduzeće Fusion for Energy („Javna služba – Dužnosnici – Postupak promaknuća za 2019. – Odluka o nepromaknuću – Zamjena pobijanog akta tijekom postupka – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka“)	43
2021/C 53/58	Predmet T-579/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Genekam Biotechnology/Komisija („Privremena pravna zaštita – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava zaključen u okviru Sedmog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Povrat isplaćenih iznosa – Zahtjev za suspenziju izvršenja – Nepostojanje hitnosti“)	43
2021/C 53/59	Predmet T-655/20: Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Symrise/ECHA	44
2021/C 53/60	Predmet T-656/20: Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Symrise/ECHA	45
2021/C 53/61	Predmet T-717/20: Tužba podnesena 3. prosinca 2020. – Lenovo Global Technology Belgium/Zajedničko poduzeće za europsko računalstvo visokih performansi	45
2021/C 53/62	Predmet T-718/20: Tužba podnesena 5. prosinca 2020. – WIZZ Air Hungary/Komisija	46
2021/C 53/63	Predmet T-728/20: Tužba podnesena 14. prosinca 2020. – OM/Komisija	47
2021/C 53/64	Predmet T-734/20: Tužba podnesena 16. prosinca 2020. – Boquoi Handels/EUIPO (Prikaz ledenog kristala na plavoj kružnoj pozadini)	48

2021/C 53/65	Predmet T-735/20: Tužba podnesena 15. prosinca 2020. – Planistar Europe i Charlot/Komisija	49
2021/C 53/66	Predmet T-737/20: Tužba podnesena 16. prosinca 2020. – Ryanair/Komisija	50
2021/C 53/67	Predmet T-738/20: Tužba podnesena 17. prosinca 2020. – Deutschtec/EUIPO – Group A (HOLUX)	51
2021/C 53/68	Predmet T-742/20: Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – UPL Europe i Indofil Industries (Nizozemska)/Komisija	52
2021/C 53/69	Predmet T-744/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Airoldi Metalli/Komisija	53
2021/C 53/70	Predmet T-745/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Symphony Environmental Technologies i Symphony Environmental/Parlament i dr.	54
2021/C 53/71	Predmet T-746/20: Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – Grünig/Komisija	55
2021/C 53/72	Predmet T-747/20: Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – EOC Belgium/Komisija	56
2021/C 53/73	Predmet T-750/20: Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – Correia/EGSO	56
2021/C 53/74	Predmet T-751/20: Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – KL/EIB	57
2021/C 53/75	Predmet T-752/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – IMG/Komisija	58
2021/C 53/76	Predmet T-753/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Green Power Technologies/Komisija	59
2021/C 53/77	Predmet T-755/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)	61
2021/C 53/78	Predmet T-756/20: Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)	62
2021/C 53/79	Predmet T-758/20: Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER)	63
2021/C 53/80	Predmet T-759/20: Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)	64
2021/C 53/81	Predmet T-762/20: Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Sinopec Chongqing SVW Chemical i dr./Komisija	64
2021/C 53/82	Predmet T-763/20: Tužba podnesena 23. prosinca 2020. – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Komisija	65
2021/C 53/83	Predmet T-767/20: Tužba podnesena 23. prosinca 2020. – Impresa comune Clean Sky 2/NG	66
2021/C 53/84	Predmet T-393/18: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – Mellifera/Komisija	67
2021/C 53/85	Predmet T-418/18: Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – PT/EIB	67
2021/C 53/86	Predmet T-241/19: Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020.– Španjolska/Komisija	68
2021/C 53/87	Predmet T-876/19: Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Broadcom/Komisija	68

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE**SUD EUROPSKE UNIJE****Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije**

(2021/C 53/01)

Posljednja objava

SL C 44, 8.2.2021.

Prethodne objave

SL C 35, 1.2.2021.

SL C 28, 25.1.2021.

SL C 19, 18.1.2021.

SL C 9, 11.1.2021.

SL C 443, 21.12.2020.

SL C 433, 14.12.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Francuska) – kazneni postupak protiv X

(Predmet C-693/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EZ) br. 715/2007 – Članak 3. točka 10. – Članak 5. stavak 2. – Poremećajni uređaj – Motorna vozila – Dizelski motori – Emisija onečišćujućih tvari – Program koji djeluje na upravljačko računalno motora – Tehnologije i strategije koje omogućuju ograničenje proizvodnje onečišćujućih emisija)

(2021/C 53/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Stranke glavnog kaznenog postupka

X

uz sudjelovanje: CLCV i dr., A i dr., B, AGIP i dr., C i dr.

Izreka

- Članak 3. točku 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog Parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila treba tumačiti na način da softver ugrađen u upravljačko računalno motora ili softver koji djeluje na to računalno predstavlja „dio koji je konstruiran” u smislu te odredbe, ako taj softver djeluje na funkcioniranje sustava kontrole emisija i smanjuje njegovu učinkovitost.
- Članak 3. točku 10. Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da pojma „sustav za kontrolu emisije” u smislu te odredbe obuhvaća tehnologije i strategije „za naknadnu obradu ispušnih plinova”, kojima se emisije smanjuju naknadno, odnosno nakon njihova nastanka, kao i one koje, poput sustava za povrat ispušnih plinova, omogućuju ograničavanje njihove proizvodnje, odnosno njihova nastanka.
- Članak 3. točku 10. Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da je „poremećajni uređaj” u smislu te odredbe uređaj koji otkriva sve parametre vezane za provođenje postupaka homologacije koji su propisani tom uredbom kako bi se tijekom tih postupaka poboljšala učinkovitost sustava za kontrolu emisije i tako provela homologacija vozila, čak i ako se takvo poboljšanje na *ad hoc* osnovi može primijetiti i u uobičajenim uvjetima korištenja vozila.

4. Članak 5. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da poremećajni uređaj, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji tijekom postupaka homologacije sustavno poboljšava učinkovitost sustava za kontrolu emisije vozilâ kako bi se poštovala ograničenja emisija utvrđena tom uredbom i kako bi se tako provela homologacija tih vozila, ne može biti obuhvaćen iznimkom od zabrane takvih uređaja predviđenom tom odredbom, koja se odnosi na zaštitu motora od oštećenja ili prometne nezgode radi sigurnog djelovanja vozila, čak ni ako taj uređaj pridonosi sprečavanju starenja ili onečišćenja motora.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Mađarska

(Predmet C-808/18) (¹)

(Povreda obveze države članice – Prostor slobode, sigurnosti i pravde – Politike vezane uz graničnu kontrolu, azil i useljavanje – Direktive 2008/115/EZ, 2013/32/EU i 2013/33/EU – Postupak odobravanja međunarodne zaštite – Djelotvoran pristup – Postupak na granici – Postupovna jamstva – Obvezno smještanje u tranzitne zone – Zadržavanje – Vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – Tužbe podnesene protiv upravnih odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Pravo ostanka na državnom području)

(2021/C 53/03)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Condou-Durande, A. Tokár i J. Tomkin, agenti)

Tuženik: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i M. M. Tátrai, agenti)

Izreka

1. Mađarska je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5., članka 6. stavka 1., članka 12. stavka 1. i članka 13. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, članka 6., članka 24. stavka 3., članka 43. i članka 46. stavka 5. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite te članaka 8., 9. i 11. Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu:

- predviđajući da se zahtjevi za međunarodnu zaštitu državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji, dolazeći iz Srbije, na njezinu državnom području namjeravaju pristupiti postupku za priznavanje međunarodne zaštite mogu podnijeti samo u tranzitnim zonama Röszke (Mađarska) i Tompa (Mađarska), usvajajući pritom ustaljenu i opću primjenjivu upravnu praksu kojom se drastično ograničava broj tražitelja koji dnevno imaju pravo ući u te tranzitne zone;
- uspostavljajući sustav općeg zadržavanja tražitelja međunarodne zaštite u tranzitnim zonama Röszke i Tompa, bez pridržavanja jamstava iz članka 24. stavka 3. i članka 43. Direktive 2013/32 te članaka 8., 9. i 11. Direktive 2013/33;

- omogućavajući udaljavanje svih državljana trećih zemalja koji nezakonito borave na njezinu državnom području, uz iznimku onih među njima koji su osumnjičeni za počinjenje kaznenog djela, bez pridržavanja postupaka i jamstava predviđenih u članku 5., članku 6. stavku 1., članku 12. stavku 1. i članku 13. stavku 1. Direktive 2008/115;
 - određujući uvjete protivne pravu Unije za ostvarivanje prava na ostanak na njezinu državnom području tražitelja međunarodne zaštite obuhvaćenih područjem primjene članka 46. stavka 5. Direktive 2013/32.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
 3. Mađarska uz vlastite troškove snosi i četiri petine troškova Europske komisije.
 4. Europska komisija snosi petinu svojih troškova.

(¹) SL C 155, 6. 5. 2019.

**Presuda Suda (šesto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – WQ/Land Berlin**

(Predmet C-216/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika – Uredba (EU) br. 1307/2013 – Pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore – Program osnovnih plaćanja – Članak 24. stavak 2. prva rečenica – Pojam „prihvatljivi hektar na raspolaganju poljoprivredniku“ – Nezakonito obrađivanje predmetne površine od strane treće osobe – Članak 32. stavak 2. točka (b) podtočka ii. – Zahtjev za aktiviranje prava na plaćanje za pošumljenu površinu – Pojam „površina temeljem koje je poljoprivrednik u 2008. imao pravo na plaćanje“ – Program jedinstvenih plaćanja ili program jedinstvenih plaćanja po površini)

(2021/C 53/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WQ

Tuženik: Land Berlin

Izreka

1. Članak 24. stavak 2. prvu rečenicu Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 treba tumačiti na način da su, u slučaju kada zahtjev za potporu podnesu istodobno vlasnik poljoprivrednih zemljišta i treća osoba koja ih stvarno koristi bez ikakve pravne osnove, prihvatljivi hektari koji odgovaraju tim površinama na raspolaganju, u smislu te odredbe, jedino vlasniku tih površina.

2. Članak 32. stavak 2. točku (b) podtočku ii. Uredbe br. 1307/2013, osobito izraz „bilo koja površina temeljem koje je poljoprivrednik u 2008. imao pravo na plaćanje, ovisno o slučaju, u okviru programa jedinstvenih plaćanja ili programa jedinstvenih plaćanja po površini iz glave III. i glave IV.A Uredbe [(EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima, o izmjeni i dopuni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 479/2008 od 29. travnja 2008.], treba tumačiti na način da, u okviru zahtjeva za aktiviranje prava ostavljanja tla na ugaru za pošumljenu površinu na temelju te odredbe, predmetna površina mora biti predmet zahtjeva za potporu u skladu s člankom 22. Uredbe br. 1782/2003, kako je izmijenjena Uredbom br. 479/2008, u 2008. godini uz administrativnu kontrolu prihvatljivosti u skladu s člankom 23. te uredbe i, po potrebi, provjeru na licu mjesta na temelju članka 25. navedene uredbe. Usto moraju biti ispunjeni svi drugi uvjeti koji se zahtijevaju u glavi III. i glavi IV.A te uredbe kako bi se ostvarilo izravno plaćanje.

(¹) SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Adina Onofrei/Conseil de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d’appel de Paris

(Predmet C-218/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Sloboda poslovnog nastana – Pristup odvjetničkoj djelatnosti – Oslobođenje od uvjeta sposobljavanja i posjedovanja diplome – Priznavanje oslobođenja – Uvjeti – Nacionalni propis kojim je predviđeno oslobođenje u korist dužnosnika i bivših dužnosnika kategorije A ili s njima izjednačenih osoba, koji imaju stručnu praksu u području nacionalnog prava na državnom području u nacionalnoj javnoj službi dotične države članice ili međunarodnoj organizaciji)

(2021/C 53/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Adina Onofrei

Tuženici: Conseil de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d’appel de Paris

Izreka

Članke 45. i 49. UFEU-a treba tumačiti na način:

- da im se protivi nacionalni propis kojim se pravo na oslobođenje od uvjeta stručnog sposobljavanja i posjedovanja potvrde o sposobljenosti za obavljanje odvjetničke djelatnosti, koji su u načelu predviđeni za pristup odvjetničkoj djelatnosti, priznaje određenim javnim službenicima jedne države članice koji su u tom svojstvu u toj istoj državi članici radili u upravi ili javnoj službi ili međunarodnoj organizaciji, a ne priznaje se dužnosnicima, službenicima ili bivšim službenicima javne službe Europske unije koji su u tom svojstvu radili u europskoj instituciji i izvan francuskog državnog područja;

— da im se ne protivi nacionalni propis kojim se pravo na takvo oslobođenje priznaje pod uvjetom da je zainteresirana osoba obavljala pravne poslove u području nacionalnog prava, a ne priznaje se dužnosnicima, službenicima ili bivšim službenicima javne službe Europske unije koji su u tom svojstvu obavljali pravne poslove u jednom ili više područja obuhvaćenih pravom Unije, ako ne isključuje uvažavanje pravnih poslova koji uključuju praksu u području nacionalnog prava.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Republika Slovenija

(Predmet C-316/19) (¹)

(Povreda obveze države članice – Članak 343. UFEU-a – Povlastice i imuniteti Europske unije – Statut Europskog sustava središnjih banaka (ESB) i Europske središnje banke (ESB) – Članak 39. – Povlastice i imuniteti ESB-a – Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije – Članci 2., 18. i 22. – Načelo nepovredivosti arhiva ESB-a – Zapljena dokumenata u prostorijama središnje banke Slovenije – Dokumenti vezani uz obavljanje zadaća ESSB-a i Eurosustava – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Načelo lojalne suradnje)

(2021/C 53/06)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i B. Rous Demiri, agenti)

Tuženik: Republika Slovenija (zastupnici: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosanca i K. Rejec Longar, u svojstvu agenata)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Europska središnja banka (ESB) (zastupnici: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère i A. Šega, agenti, uz asistenciju D. Sarmienta Ramírez-Escudera, abogado)

Izreka

1. Republika Slovenija je – time što je jednostrano provela zapljenu dokumenata vezanih uz obavljanje zadaća Europskog sustava središnjih banaka i Eurosustava u prostorijama Banke Slovenije (središnja banka Slovenije) i, kada je riječ o razdoblju nakon te zapljene, time što o tom pitanju nije lojalno surađivala s Europskom središnjom bankom – povrijedila obveze koje ima na temelju članka 343. UFEU-a, članka 39. Protokola (br. 4) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, članaka 2., 18. i 22. Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije te članka 4. stavka 3. UEU-a.
2. Republika Slovenija, uz vlastite, snosi i troškove Europske komisije.
3. Europska središnja banka snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 187, 3. 6. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr./Vlaamse Regering

(Predmet C-336/19) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita životinja u trenutku usmrćivanja – Uredba (EZ) br. 1099/2009 – Članak 4. stavak 1. – Obveza omamljivanja životinja prije njihova usmrćivanja – Članak 4. stavak 4. – Odstupanje u okviru obrednog klanja – Članak 26. stavak 2. – Mogućnost država članica da donesu nacionalna pravila kojima se životnjama nastoji osigurati veća zaštita u slučaju obrednog klanja – Tumačenje – Nacionalni propis koji u okviru obrednog klanja propisuje omamljivanje koje je reverzibilno i ne dovodi do smrti – Članak 13. UFEU-a – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 10. – Sloboda vjeroispovijedi – Sloboda iskazivanja vjeroispovijedi – Ograničenje – Proporcionalnost – Nepostojanje konsenzusa među državama članicama Europske unije – Margina prosudbe priznata državama članicama – Načelo supsidijarnosti – Valjanost – Različito postupanje prema obrednom klanju i usmrćivanju životinja tijekom aktivnosti lova ili ribolova kao i kulturnih ili sportskih događanja – Nepostojanje diskriminacije – Članci 20., 21. i 22. Povelje o temeljnim pravima)*

(2021/C 53/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Centraal Israëlitisch Consistorie van België i dr., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België i dr., Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België – Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW i dr.

Tuženik: Vlaamse Regering

uz sudjelovanje: LI, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA i dr., Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Izreka

- Članak 26. stavak 2. prvi podstavak točku (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009 o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja, s obzirom na članak 13. UFEU-a i članak 10. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice koji u okviru obrednog klanja propisuje postupak omamljivanja koje je reverzibilno i ne dovodi do smrti životinje.
- Razmatranje trećeg prethodnog pitanja nije otkrilo nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost članka 26. stavka 2. prvog podstavka točke (c) Uredbe br. 1099/2009.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Europska središnja banka

(Predmet C-342/19 P) ⁽¹⁾

(*Žalba – Pristup dokumentima Europske središnje banke (ESB) – Odluka 2004/258/EZ – Članak 4. stavak 3. – Iznimke – Dokument koji je primio ESB – Mišljenje vanjskog pružatelja usluga – Interna uporaba u sklopu rasprava i preliminarnih savjetovanja – Odbijanje pristupa*)

(2021/C 53/08)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (zastupnik: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner i A. Korb, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Fabiju de Masiju i Yanisu Varoufakisu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 280, 19. 8. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Predmet C-346/19) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Povrat PDV-a – Direktiva 2008/9/EZ – Članak 8. stavak 2. točka (d) – Članak 15. – Navođenje broja računa – Zahtjev za povrat*)

(2021/C 53/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundeszentralamt für Steuern

Tuženik: Y-GmbH

Izreka

Članak 8. stavak 2. točku (d) i članak 15. stavak 1. Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/66/EU od 14. listopada 2010., treba tumačiti na način da, kada zahtjev za povrat poreza na dodanu vrijednost ne sadržava redni broj računa, ali sadržava drugi broj koji omogućava identifikaciju tog računa, pa stoga i identifikaciju dotične robe ili usluge,

porezna uprava države članice povrata mora smatrati taj zahtjev „podnesenim” u smislu članka 15. stavka 1. Direktive 2008/9, kako je izmijenjena Direktivom 2010/66, te razmotriti njegovu osnovanost. U okviru tog razmatranja, osim u slučajevima kada ta uprava već raspolaže s originalom računa ili njegovom preslikom, ona može tražiti od podnositelja zahtjeva da joj dostavi redni broj računa koji jedinstveno identificira račun i, ako tom zahtjevu nije udovoljeno u roku od mjesec dana, predviđenom člankom 20. stavkom 2. te direktive, kako je izmijenjena Direktivom 2010/66, ona ima pravo odbiti zahtjev za povrat.

(¹) SL C 263, 5. 8. 2019.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Kammergericht Berlin – Njemačka) – Postupak o izručenju BY**

(Predmet C-389/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Europske unije – Članci 18. i 21. UFEU-a – Izručenje građanina Unije u treću zemlju – Osoba koja je stekla građanstvo Unije tek nakon što je prenijela središte svojih interesa u državu članicu od koje se traži izručenje – Područje primjene prava Unije – Zabранa izručenja koja se primjenjuje samo na vlastite državljane – Ograničenje slobodnog kretanja – Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja – Proporcionalnost – Obavještavanje države članice čiji je tražena osoba državljanin – Obveza država članica od kojih se traži izručenje i onih čije državljanstvo imaju tražene osobe da od treće zemlje koja je uputila zahtjev za izručenje zatraže da im dostavi spis kaznenog predmeta – Nepostojanje)

(2021/C 53/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

BY

uz sudjelovanje: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Izreka

- Članke 18. i 21. UFEU-a treba tumačiti na način da se primjenjuju na situaciju građanina Europske unije koji ima državljanstvo jedne države članice, a boravi na državnom području druge države članice kojoj je treća zemlja uputila zahtjev za njegovo izručenje, čak i ako je taj građanin središte svojih interesa premjestio u tu drugu državu članicu dok još nije imao status građanina Unije.
- Članke 18. i 21. UFEU-a treba tumačiti na način da, ako je država članica čije državljanstvo ima tražena osoba – građanin Unije u odnosu na kojeg je drugoj državi članici upućen zahtjev treće zemlje za izručenje – obaviještena o postojanju tog zahtjeva od strane države članice kojoj je on upućen, nijedna od tih dviju država članica nije dužna zatražiti primjerak spisa kaznenog predmeta od treće zemlje koja je uputila zahtjev za izručenje, a kako bi se državi članici čiji je tražena osoba državljanin omogućilo da ocijeni mogućnost samostalnog poduzimanja kaznenog progona protiv te osobe. Ako je uredno obavijestila državu članicu čiji je osoba o kojoj je riječ državljanin o postojanju zahtjeva za izručenje, o svim pravnim i činjeničnim elementima koje je u okviru zahtjeva za izručenje priopćila treća zemlja koja ga je uputila kao i o svakoj promjeni situacije tražene osobe koja je relevantna za eventualno izdavanje europskog uhidbenog naloga protiv

nje, država članica kojoj je zahtjev upućen može tu osobu izručiti bez čekanja da država članica čiji je ta osoba državljanin službenom odlukom odustane od izdavanja takvog uhidbenog naloga koji se odnosi barem na ista djela kao što su to ona iz zahtjeva za izručenje ako potonja država članica propusti izdati takav nalog u razumnom roku koji joj je u tu svrhu odredila država članica od koje se traži izručenje, vodeći računa o svim okolnostima predmeta.

3. Članke 18. i 21. UFEU-a treba tumačiti na način da država članica kojoj je treća zemlja uputila zahtjev za izručenje radi kaznenog progona građanina Unije, državljanina druge države članice, nije dužna odbiti izručenje i sama poduzeti kazneni progon, kad je taj progon dopušten njezinim nacionalnim pravom.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. prosinca 2020. – Francuska Republika/Europska komisija

(Predmet C-404/19 P) (¹)

(Žalba – Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Provedbena odluka (EU) 2017/2014 – Izdaci koji se isključuju iz financiranja Europske unije – Izdaci nastali za Francusku Republiku – Paušalni ispravak po stopi od 100 % – Proporcionalnost – Smjernice Europske komisije za izračun finansijskih ispravaka u okviru postupaka potvrde o sukladnosti i finansijskog poravnjanja računa)

(2021/C 53/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères, C. Mosser i D. Colas, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: X. Lewis, A. Sauka i J. Aquilina, agenti)

Izreka

1. Presuda Općeg suda Europske unije od 12. ožujka 2019., Francuska/Komisija, (T-26/18, neobjavljena, EU:T:2019:153) poništava se u dijelu u kojem je Opći sud, s jedne strane, odbio tužbu Francuske Republike koja se odnosi na Provedbenu odluku Komisije (EU) 2017/2014 od 8. studenoga 2017. o isključivanju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem se njome, pod razlogom naslovljenim „Ozbiljno manjkav sustav kontrole, Korzika”, toj državi članici nalažu paušalni ispravci po stopi od 100 % koji se primjenjuju na izravne potpore po površini, dodijeljene u departmanu Haute-Corse za godine zahtjeva 2013. i 2014., zbog nedostataka u sustavu kontrole potpora po površini u departmanu Haute-Corse i, s druge strane, odlučio o troškovima.
2. Poništava se Provedbena odluka 2017/2014 u dijelu u kojem se njome, pod razlogom naslovljenim „Ozbiljno manjkav sustav kontrole, Korzika”, toj državi članici nalažu paušalni ispravci po stopi od 100 % koji se primjenjuju na izravne potpore po površini, dodijeljene u departmanu Haute-Corse za godine zahtjeva 2013. i 2014., zbog nedostataka u sustavu kontrole potpora po površini u departmanu Haute-Corse.
3. Europska komisija će, osim vlastitih troškova koje je imala u žalbenom postupku i četvrtine troškova koje je imala u prvostupanjskom postupku, snositi i troškove koje je Francuska Republika imala u žalbenom postupku i četvrtinu troškova koje je ta država članica imala u prvostupanjskom postupku.

4. Francuska Republika će, osim triju četvrtina vlastitih troškova koje je imala u prvostupanjskom postupku, snositi i tri četvrtine troškova koje je Komisija imala u istom postupku.

(¹) SL C 238, 15. 7. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 17. prosinca 2020. – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P)/Europska komisija, Republika Poljska

(Spojeni predmeti C-431/19 P i C-432/19 P) (¹)

(*Žalba – Državne potpore – Članak 106. stavak 2. UFEU-a – Usluge od općeg gospodarskog interesa (UOGI) – Okvir Europske unije – Primjena na državne potpore u obliku naknada za pružanje javne usluge – Poštanski sektor – Direktiva 97/67/EZ – Članak 7. – Naknada neto troška koji proizlazi iz obvezne univerzalne usluge – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržistem*)

(2021/C 53/12)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelji: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (zastupnik: M. Doktór, radca prawny (C-431/19 P), Inpost S.A. (zastupnik: W. Knopkiewicz, radca prawny) (C-432/19 P)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia, K. Blanck i K. Herrmann, agenti), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društвima Inpost Paczkomaty sp. z o.o. i Inpost S. A. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 328, 30. 9. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Baden-Württemberg – Njemačka) – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Predmet C-449/19) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeće za leasing ili iznajmljivanje nepokretne imovine – Nacionalni propis kojim se od PDV-a izuzima isporuka toplinske energije koju zajednica vlasnika stambenih jedinica isporučuje vlasnicima članovima te zajednice*)

(2021/C 53/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WEG Tevesstraße

Tuženik: Finanzamt Villingen-Schwenningen

Izreka

Članak 135. stavak 1. točku (l) Direktive 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009. treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se od poreza na dodanu vrijednost izuzima isporuka toplinske energije koju zajednica vlasnika stambenih jedinica isporučuje vlasnicima članovima te zajednice.

(^l) SL C 348, 14. 10. 2019.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2020. – Savezna Republika Njemačka/Europska komisija,
Republika Finska**

(Spojeni predmeti C-475/19 P i C-688/19 P) (^l)

(Žalba – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EU) br. 305/2011 – Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržište građevnih proizvoda – Usklađene norme i tehnički propisi – Usklađene norme EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 i EN 12285-2:2005 – Tužba za poništenje)

(2021/C 53/14)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller i R. Kanitz, agenti, uz asistenciju M. Kottmanna, M. Winkelmüllera i F. van Schewicka, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes, M. Huttunen i A. Sipos, u svojstvu agenata), Republika Finska (zastupnici: S. Hartikainen i A. Laine, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Savezna Republika Njemačka snosi, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije u okviru ovih žalbi i postupaka pred Općim sudom Europske unije.
3. Republika Finska snosi vlastite troškove.

(^l) SL C 270, 12. 8. 2019.
SL C 372, 4. 11. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 17. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société Fromagère du Livradois SAS

(Predmet C-490/19)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode – Uredba (EZ) br. 510/2006 – Uredba (EU) br. 1151/2012 – Članak 13. stavak 1. točka (d) – Praksa koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda – Oponašanje karakterističnog oblika ili izgleda proizvoda čiji je naziv zaštićen – Zaštićena oznaka izvornosti (ZOI) „Morbier”)

(2021/C 53/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Tuženik: Société Fromagère du Livradois SAS

Izreka

Članak 13. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda te članak 13. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode treba tumačiti na način da se njima ne zabranjuje jedino to da se treća strana koristi registriranim nazivom.

Članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 510/2006 i članak 13. stavak 1. točku (d) Uredbe br. 1151/2012 treba tumačiti na način da se njima zabranjuje oponašanje karakterističnog oblika ili izgleda proizvoda obuhvaćenog registriranim nazivom ako to oponašanje može potrošača dovesti do toga da povjeruje da je proizvod o kojem je riječ obuhvaćen tim registriranim nazivom. Valja ocijeniti može li europskog potrošača, koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan, navedeno oponašanje dovesti u zabludu, uzimajući u obzir sve čimbenike relevantne u predmetnom slučaju.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (četvrtog vijeća) od 10. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited

(Predmet C-735/19)⁽¹⁾

(Prethodni postupak – Pravo društava – Direktiva 2004/25/EZ – Ponuda za preuzimanje – Članak 5. stavak 4. prvi i drugi podstavak – Zaštita manjinskih dioničara – Obvezna ponuda za preuzimanje – Način izračuna vrijednosti dionica radi određivanja pravične cijene – Ovlašta usklađivanja pravične cijene – Iznimke od standardnog načina izračuna pod okolnostima i u skladu s jasno određenim kriterijima – Odgovornost dotične države članice – Šteta koju je ponuditelj pretrpio kao rezultat previsoke ponuđene cijene)

(2021/C 53/16)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

uz sudjelovanje: Finanšu un kapitāla tirdzniecības komisija

Izreka

1. Članak 5. stavak 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđaju tri načina određivanja pravične cijene po kojoj ponuditelj mora otkupiti dionice društva, među kojima je način koji proizlazi iz provedbe članka 5. stavka 4. prvog podstavka te direktive kojim se nalaže da se uvijek odabere način kojim se dobiva najviša cijena, pod uvjetom da načine određivanja pravične cijene različite od onog koji proizlazi iz provedbe tog članka 5. stavka 4. prvog podstavka primjenjuju nadzorna tijela uz poštovanje općih načela navedenih u članku 3. stavku 1. navedene direktive kao i pod okolnostima i u skladu s kriterijima određenima jasnim, preciznim i transparentnim pravnim okvirom.
2. Članak 5. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2004/25 valja tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da se u svrhu ponude za preuzimanje vrijednost dionice dobiva dijeljenjem neto imovine ciljnog trgovackog društva, uključujući nekontrolirajuće, manjinske udjele, brojem izdanih dionica, osim ako se ne radi o načinu utvrđivanja cijene dionice koji se temelji na objektivnom kriteriju procjene koji se općenito koristi u finansijskoj analizi i koji se može smatrati „jasno određenim” u smislu te odredbe, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
3. Direktivi 2004/25 treba tumačiti u smislu da se njome u okviru postupka ponude za preuzimanje dodjeljuju prava ponuditelju na koja se on može pozivati u okviru tužbe za utvrđivanje odgovornosti države.
4. Pravo Unije treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se u slučaju uspostave odgovornosti države za štetu prouzročenu povredom pravnog pravila Unije odlukom upravnog tijela te države predviđa mogućnost da se naknada nastale materijalne štete ograniči na 50 % iznosa te štete.

(¹) SL C 413, 9. 12. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. prosinca 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputilo Vrhovno sudišče Republike Slovenije – Slovenija) – A. B., B. B./Personal Exchange International Limited

(Predmet C-774/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 44/2001 – Članak 15. stavak 1. – Nadležnost nad potrošačkim ugovorima – Pojam „potrošač” – Ugovor o igri pokera sklopljen na internetu između fizičke osobe i priredivača igara na sreću – Fizička osoba koja se uzdržava igrajući internetski poker – Znanje koje ta osoba posjeduje – Redovitost djelatnosti)

(2021/C 53/17)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sudišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A. B., B. B.

Tuženik: Personal Exchange International Limited

Izreka

Članak 15. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da fizička osoba s domicilom u državi članici koja je, s jedne strane, s društvom sa sjedištem u drugoj državi članici sklopila ugovor o igri internetskog poker-a, koji sadržava opće uvjete koje je utvrdilo potonje društvo, i s druge strane, nije službeno registrirala takvu djelatnost niti je takvu uslugu nudila trećima uz naplatu, ne gubi svojstvo „potrošača”, u smislu te odredbe, čak i kada ta osoba tu igru igra mnogo sati dnevno, posjeduje široko znanje i iz te igre ostvaruje znatnu dobit.

(⁽¹⁾) SL C 19, 20. 1. 2020.

Zahtjev za mišljenje koji je podnijela Kraljevina Belgija na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a

(Mišljenje C-1/20)

(2021/C 53/18)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens, agenti)

Pitanje postavljeno Sudu:

Je li nacrt moderniziranog Ugovora o Energetskoj povelji u skladu s Ugovorima, osobito člancima 19. UEU-a i 344. UFEU-a:

- u pogledu članka 26. navedenog sporazuma, ako se taj članak može tumačiti na način da omogućuje primjenu mehanizma za rješavanje sporova unutar Europske unije?
- po tome što ako članak 26. navedenog sporazuma treba tumačiti na način da omogućuje primjenu mehanizma za rješavanje sporova unutar Europske unije, taj sporazum ne predviđa izričito posebno pravilo ili izričitu odredbu o odvajanju, osobito u definicijama ulaganja i ulagača u članku 1. predviđenog sporazuma, a kojima se predviđa neprimjenjivost općeg mehanizma iz tog članka 26. među državama članicama?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. kolovoza 2020. uputio Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Poljska) – OKR

(Predmet C-387/20)

(2021/C 53/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OKR

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 22. Uredba (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju⁽¹⁾ tumačiti na način da je i osoba koja nije građanin Europske unije ovlaštena izabrati pravo države čiji je državljanin kao pravo koje će u cijelosti urediti nasljeđivanje?
2. Treba li članak 75. u vezi s člankom 22. navedene Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da, u situaciji u kojoj se bilateralnim ugovorom između države članice i treće zemlje ne uređuje izbor prava u nasljednim stvarima, ali se određuje mjerodavno pravo u nasljednim stvarima, državljanin treće zemlje koji boravi u državi članici obvezanoj tim bilateralnim ugovorom može izabrati pravo?

te osobito

- treba li bilateralni ugovor s trećom zemljom izričito isključivati izbor određenog prava, a ne samo uređivati propise o nasljeđivanju uz korištenje objektivnih poveznica, kako bi se smatralo da odredbe tog ugovora imaju prednost pred člankom 22. Uredbe br. 650/2012?
- je li sloboda izbora nasljednog prava i usklađivanja mjerodavnog prava izborom prava, barem u mjeri u kojoj je to utvrdio zakonodavac u članku 22. Uredbe br. 650/2012, jedno od načela na kojima počiva pravosudna suradnja u građanskim i trgovачkim stvarima u okviru Europske unije i koja se ne smiju povrijediti ni u slučaju primjene bilateralnih ugovora s trećim zemljama koji imaju prednost pred Uredbom br. 650/2012?

⁽¹⁾ SL 2012., L 201, str. 107. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 19., svezak 10., str. 296.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2020. uputio Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Španjolska) – UN/Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Predmet C-409/20)

(2021/C 53/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UN

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Prethodno pitanje

Treba li Direktivi 2008/115/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o „zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državnjana trećih zemalja s nezakonitom boravkom” (članak 4. stavak 3., članak 6. stavak 1., članak 6. stavak 5. i članak 7. stavak 1.) tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis (članak 53. stavak 1. točka (a), članak 55. stavak 1. točka (b), članak 57. i članak 28. stavak 3. točka (c) Leya Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (Organski zakon 4/2000 od 11. siječnja o pravima

i slobodama stranaca u Španjolskoj i njihovoј društvenoj integraciji) kojim se sankcionira nezakonit boravak stranaca za koji su nisu vezane otegotne okolnosti, najprije, izricanjem novčane kazne popraćene zahtjevom za dobrovoljno vraćanje u zemlju podrijetla, a zatim, izricanjem sankcije udaljavanja ako stranac ne regulira svoju situaciju i dobrovoljno se ne vrati u svoju zemlju?

(¹) SL 2008., L 348, str. 98. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svežak 8., str. 188.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2020. uputila Curtea de Apel Bucureşti
(Rumunjska) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG –
Sucursala Bucureşti, Swietelsky AG Linz – Sucursala Bucureşti**

(Predmet C-532/20)

(2021/C 53/21)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bucureşti

Stranke

Žalitelj: Alstom Transport SA

Druge stranke žalbenom postupku: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala Bucureşti, Swietelsky AG Linz – Sucursala Bucureşti

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. stavak 1. treći podstavak, članak 1. stavak 3. i članak 2.c Direktive Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (¹), tumačiti na način da se rok u kojem odabrani ponuditelj u postupku nabave može tražiti preispitivanje odluke javnog naručitelja kojom se proglašava prihvatljivom ponuda koju je podnio nižeplasirani ponuditelj, mora računati u odnosu na datum na koji nastaje interes odabranog ponuditelja, odnosno nakon što je ponuditelj koji nije odabran zatražio preispitivanje rezultata postupka nabave?

(¹) SL 1992., L 76, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svežak 10., str. 72.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2020. uputio Finanzgericht Köln (Njemačka) – ACC
Silicones Ltd./Bundeszentralamt für Steuern**

(Predmet C-572/20)

(2021/C 53/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ACC Silicones Ltd.

Tuženik: Bundeszentralamt für Steuern

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s člankom 63. UFEU-a (prije članak 56. UEZ-a) nacionalni porezni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se od nerezidentnog društva koje prima dividende povezane s udjelima, a koje nema najniži udio u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) Direktive 90/435/EEZ ⁽¹⁾ (kako je izmijenjena Direktivom 2003/123/EZ ⁽²⁾), u svrhu povrata poreza na dohodak od kapitala traži dokaz u obliku potvrde inozemne porezne uprave da se njemu ili osobi koja izravno ili neizravno drži udjeli u njegovu kapitalu ne može uračunati porez na dohodak od kapitala ili da ga se ne može odbiti kao operativni trošak ili poslovne troškove te u kojoj mjeri uračunavanje, odbitak ili prenošenje zapravo nisu izvršeni ako se od rezidentnog društva s istom veličinom udjela ne traži takav dokaz u svrhu povrata poreza na dohodak od kapitala?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje:

Je li zahtjev u pogledu potvrde navedene u prvom prethodnom pitanju u suprotnosti s načelima proporcionalnosti i korisnog učinka ako je nerezidentnom primatelju dividendi povezanih s udjelima u slobodnoj prodaji faktički nemoguće dostaviti tu potvrdu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL 1990., L 225, str. 6.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2003/123/EZ od 22. prosinca 2003. o izmjeni Direktive 90/435/EEZ o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL 2004., L 7, str. 41.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputila Înalta Curte de Casătie și Justiție
(Rumunjska) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca**

(Predmet C-582/20)

(2021/C 53/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casătie și Justiție

Stranke

Žalitelj: SC Cridar Cons SRL

Druge stranke u žalbenom postupku: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se poreznim tijelima dopušta da nakon donošenja poreznog rješenja kojim se odbija priznavanje prava na odbitak ulaznog PDV-a, odgode ispitivanje upravne žalbe do okončanja kaznenog postupka koji bi mogao pružiti dodatne objektivne informacije o sudjelovanju poreznog obveznika u poreznoj prijevari?

2. Može li odgovor Suda Europske unije na gornje pitanje biti drukčiji ako porezni obveznik tijekom odgode ispitivanja upravne žalbe može iskoristiti privremene mjere kojima se odgađaju učinci nepriznavanja prava na odbitak PDV-a?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Španjolska) – BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Predmet C-585/20)

(2021/C 53/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BFF Finance Iberia S.A.U.

Tuženik: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Prethodna pitanja

Uzimajući u obzir odredbe članka 4. stavka 1., članka 6. i članka 7. stavaka 2. i 3. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (¹):

1. Treba li članak 6. Direktive tumačiti na način da se 40 eura duguje u svakom slučaju za svaki račun pod uvjetom da ih je vjerovnik pojedinačno naznačio u svojim potraživanjima u upravnom postupku i u upravnom sporu ili se 40 eura duguje u svakom slučaju za svaki račun čak i ako je podnesen jedinstven i općenito postavljen zahtjev?
2. Kako treba tumačiti članak 198. stavak 4. Zakona br. 9/2017 kojim se utvrđuje razdoblje plaćanja od 60 dana u svim slučajevima i za sve ugovore, pri čemu se predviđa početno razdoblje od 30 dana za odobrenje i još 30 dana za plaćanje, s obzirom na to da se uvodnom izjavom 23. Direktive utvrđuje sljedeće:

„Duga razdoblja plaćanja i zakašnjela plaćanja javnih tijela za robu i usluge dovode do neopravdanih troškova za poduzeća. Stoga je primjereni uvesti posebna pravila u pogledu poslovnih transakcija u slučaju kad poduzeća isporučuju robu i usluge javnim tijelima, koja bi posebno trebala urediti da razdoblja plaćanja uobičajeno ne prelaze 30 kalendarskih dana, osim ako je drukčije izričito određeno ugovorom, te pod uvjetom da je to objektivno opravданo u svjetlu osobite prirode odnosa obilježja ugovora, a u svakom slučaju ne dulje od 60 kalendarskih dana.“?

3. Kako treba tumačiti članak 2. Direktive? Može li se pri tumačenju Direktive smatrati da je osnovicom za izračun zateznih kamata koje su priznate samom direktivom obuhvaćen PDV koji je obračunan na pruženu uslugu i čiji je iznos uključen u sam račun? Ili je pak nužno razlikovati i utvrditi u kojem je trenutku ugovaratelj uplatio porez poreznoj upravi?

(¹) SL 2011., L 48, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 17., svežak 2., str. 200.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2020. uputio Landgerichts Hannover (Njemačka) – Landkreis Northeim/Daimler AG

(Predmet C-588/20)

(2021/C 53/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landkreis Northeim

Tuženik: Daimler AG

Beteiligte: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Prethodno pitanje

Treba li Odluku koju je u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet AT.39824 – Kamioni) Komisija Europskih zajednica donijela 19. srpnja 2016 (¹), C(2016) 4673 final, tumačiti na način da su utvrđenjima iz te odluke obuhvaćena i posebna ili specijalna vozila, osobito vozila za odvoz otpada?

(¹) Priopćeno pod brojem dokumenta C (2016) 4673 final, sažetak u SL 2017, C 108, str. 6.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Interporto di Trieste SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Predmet C-608/20)

(2021/C 53/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Interporto di Trieste SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalne odredbe, poput odredbe članka 26. stavaka 2. i 3. Uredbe sa zakonodavnom snagom br. 91/2014 pretočene u zakon na temelju Zakona 116/2014, kojom se znatno smanjuje ili odgada isplata poticaja već dodijeljenih na temelju zakona i definiranih odgovarajućim ugovorima koje su proizvođači fotonaponske električne energije sklopili s društvom Gestore dei servizi energetici s.p.a., javnim trgovačkim društvom nadležnim za to područje?

Konkretno, je li ta nacionalna odredba u skladu s općim načelima prava Europske unije o legitimnim očekivanjima, pravnoj sigurnosti, lojalnoj suradnji i korisnom učinku, člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom 2009/28/EZ⁽¹⁾ i njome uređenim sustavima potpore, člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, osobito u vezi s Ugovorom o Europskoj energetskoj povelji?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Soelia SpA/ Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Predmet C-609/20)

(2021/C 53/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Soelia SpA

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalne odredbe, poput odredbe članka 26. stavaka 2. i 3. Uredbe sa zakonodavnom snagom br. 91/2014 pretočene u zakon na temelju Zakona 116/2014, kojom se znatno smanjuje ili odgada isplata poticaja već dodijeljenih na temelju zakona i definiranih odgovarajućim ugovorima koje su proizvođači fotonaponske električne energije sklopili s društvom Gestore dei servizi energetici s.p.a., javnim trgovačkim društvom nadležnim za to područje?

Konkretno, je li ta nacionalna odredba u skladu s općim načelima prava Europske unije o legitimnim očekivanjima, pravnoj sigurnosti, lojalnoj suradnji i korisnom učinku, člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom 2009/28/EZ⁽¹⁾ i njome uređenim sustavima potpore, člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, osobito u vezi s Ugovorom o Europskoj energetskoj povelji?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Predmet C-610/20)

(2021/C 53/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Tuženici: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalne odredbe, poput odredbe članka 26. stavaka 2. i 3. Uredbe sa zakonodavnim snagom br. 91/2014 pretočene u zakon na temelju Zakona 116/2014, kojom se znatno smanjuje ili odgada isplata poticaja već dodijeljenih na temelju zakona i definiranih odgovarajućim ugovorima koje su proizvođači fotonaponske električne energije sklopili s društvom Gestore dei servizi energetici s.p.a., javnim trgovackim društvom nadležnim za to područje?

Konkretno, je li ta nacionalna odredba u skladu s općim načelima prava Europske unije o legitimnim očekivanjima, pravnoj sigurnosti, lojalnoj suradnji i korisnom učinku, člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom 2009/28/EZ⁽¹⁾ i njome uređenim sustavima potpore, člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, osobito u vezi s Ugovorom o Europskoj energetskoj povelji?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo/Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Predmet C-611/20)

(2021/C 53/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Tuženik: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu Europske unije primjena nacionalne odredbe, poput odredbe članka 26. stavaka 2. i 3. Uredbe sa zakonodavnom snagom br. 91/2014 pretočene u zakon na temelju Zakona 116/2014, kojom se znatno smanjuje ili odgada isplata poticaja već dodijeljenih na temelju zakona i definiranih odgovarajućim ugovorima koje su proizvođači fotonaponske električne energije sklopili s društvom Gestore dei servizi energetici s.p.a., javnim trgovackim društvom nadležnim za to područje?

Konkretno, je li ta nacionalna odredba u skladu s općim načelima prava Europske unije o legitimnim očekivanjima, pravnoj sigurnosti, lojalnoj suradnji i korisnom učinku, člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom 2009/28/EZ⁽¹⁾ i njome uređenim sustavima potpore, člankom 216. stavkom 2. UFEU-a, osobito u vezi s Ugovorom o Europskoj energetskoj povelji?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2020. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Predmet C-612/20)

(2021/C 53/30)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke

Tužitelj: Happy Education SRL

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 132. stavak 1. točku (i), članak 133. i članak 134. Direktive Vijeća 2006/112 od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ tumačiti na način da obrazovne usluge kao što su usluge iz nacionalnog programa „Școala după școală“ („Škola nakon škole“) mogu biti obuhvaćene pojmom „usluga koje su usko povezane sa školskim obrazovanjem“ ako ih, u okolnostima kao što su one iz glavnog postupka, pruža privatni subjekt u komercijalne svrhe i u nedostatku partnerskog ugovora sklopljenog s obrazovnom ustanovom?
2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje, može li priznavanje tužitelja kao „organizacije sa sličnim ciljem“ u skladu s člankom 132. stavkom 1. točkom (i) Direktive Vijeća 2006/112 od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, proizlaziti iz nacionalnih zakonskih odredbi o izdavanju odobrenja za obavljanje djelatnosti koje utvrđuje Oficiul Național al Registrului Comerțului (Državni ured za trgovacki registar, Rumunjska) na temelju oznake CAEN 8559 – „Ostali oblici obrazovanja (n.d.r.)“, kao i s obzirom na javni interes obrazovnih djelatnosti poput onih iz programa „Škola nakon škole“, čiji je cilj sprečavanje napuštanja školovanja i ranog napuštanja školovanja, poboljšanje školskih rezultata, dopunska poduka, ubrzana poduka, osobni razvoj i socijalna uključenost?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2020. uputio Hanseatischen Oberlandesgerichts in Bremen (Njemačka) – T.N., N.N./E.G.

(Predmet C-617/20)

(2021/C 53/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: T.N., N.N.

Tuženik: E.G.

Prethodna pitanja

U pogledu tumačenja članaka 13. i 28. Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u naslijednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o naslijđivanju⁽¹⁾ postavljena su sljedeća pitanja:

1. Zamjenjuje li izjava o odricanju koju je naslijednik dao sudu države članice nadležnom za područje njegova uobičajenog boravišta, u skladu s formalnim zahtjevima koji se tamo primjenjuju, izjavu o odricanju koju treba podnijeti sudu druge države članice koji je nadležan za odlučivanje o naslijđivanju, na način da se ta izjava u trenutku podnošenja smatra valjano danom (supstitucija)?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Je li osim izjave u skladu s formalnim zahtjevima, koja se podnosi sudu nadležnom za područje uobičajenog boravišta podnositelja izjave o odricanju, za valjanost izjave o odricanju potrebno da podnositelj o danoj izjavi obavijesti sud nadležan za odlučivanje o naslijđivanju?

3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje i potvrđnog odgovora na drugo pitanje:

(a) Je li, radi valjanosti izjave o odricanju, osobito radi poštovanja rokova za podnošenje te izjave koji vrijede na području nadležnosti suda nadležnog za odlučivanje o naslijđivanju, potrebno da se obraćanje tom sudu izvrši na službenom jeziku njegova područja nadležnosti?

(b) Je li, radi valjanosti izjave o odricanju, osobito radi poštovanja rokova za podnošenje te izjave koji vrijede na području nadležnosti suda nadležnog za odlučivanje o naslijđivanju, potrebno da sud uobičajenog boravišta podnositelja izjave o odricanju tom sudu dostavi originalne verzije isprava o odricanju i pripadajući prijevod?

⁽¹⁾ SL 2012., L 201, str. 107.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2020. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB

(Predmet C-637/20)

(2021/C 53/32)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj i druga stranka u postupku: Skatteverket

Druga stranka u postupku i žalitelj: DSAB Destination Stockholm AB

Prethodno pitanje

Treba li članak 30.a Direktive⁽¹⁾ o PDV-u tumačiti na način da je karta koja, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, svojem imatelju na ograničeno razdoblje daje pravo da na određenom mjestu primi razne usluge do određene vrijednosti vrijednosni kupon i da je ona, u takvim okolnostima, višenamjenski vrijednosni kupon?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 120.) kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupона (SL 2016., L 177, str. 9.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2020. uputio Överklagandenämnden för studiestöd (Švedska) – MCM/Centrala studiestödsnämnden

(Predmet C-638/20)

(2021/C 53/33)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Överklagandenämnden för studiestöd

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MCM

Tuženik: Centrala studiestödsnämnden

Prethodno pitanje

Može li država članica (država porijekla) glede djeteta radnika migranta koji se vratio, neovisno o članku 45. UFEU-a i članku 7. stavku 2. Uredbe br. 492/2011⁽¹⁾, uzimajući u obzir proračunske interese države porijekla, postaviti uvjet da dijete mora biti povezano s državom porijekla kako bi se tom djetetu odobrila finansijska pomoć za studij u inozemstvu u drugoj državi članici u kojoj je djetetov roditelj prije radio (država domaćin), ako

- (i) je djetetov roditelj nakon povratka iz države domaćina živio i radio u državi porijekla tijekom najmanje osam godina,
- (ii) dijete nije slijedilo svojeg roditelja u državu porijekla već je od rođenja ostalo u državi domaćinu, i
- (iii) država porijekla postavlja isti uvjet povezanosti za druge državljane u državi porijekla koji ne ispunjavaju uvjet boravišta i koji se prijavljuju za finansijsku pomoć za studij u inozemstvu u drugoj državi članici Unije?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 2., str. 264.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. studenoga 2020. uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu
(Poljska) – W. J./L. J. i J. J. koje zastupa zakonska zastupnica A. P.**

(Predmet C-644/20)

(2021/C 53/34)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: W. J.

Druga stranka u postupku: L. J. i J. J. koje zastupa zakonska zastupnica A. P.

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavke 1. i 2. Haškog protokola od 23. studenoga 2007. o mjerodavnom pravu za obvezu uzdržavanja koji je u ime Europske zajednice odobren Odlukom Vijeća 2009/941/EZ od 30. studenoga 2009. (¹) tumačiti na način da vjerovnik koji je dijete može steći novo uobičajeno boravište u državi u kojoj je nezakonito zadržan ako sud naloži povratak vjerovnika u državu u kojoj je imao uobičajeno boravište neposredno prije nezakonitog zadržavanja?

(¹) SL 2009., L 331, str. 17. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 159.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – V A, Z
A/TP**

(Predmet C-645/20)

(2021/C 53/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: V A, Z A

Tuženik: TP

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 10. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasleđivanju (¹), tumačiti na način da, ako se uobičajeno boravište umrlog u trenutku smrti ne nalazi u državi članici, sud države članice u kojoj umrli nije imao uobičajeno boravište, ali koji utvrdi da je taj umrli imao državljanstvo te države i posjedovao imovinu u toj državi, treba po službenoj dužnosti utvrditi svoju supsidijarnu nadležnost predviđenu tim tekstom?

(¹) SL 2012, L 201, str. 107.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 296.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. prosinca 2020. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) — XG/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-647/20)

(2021/C 53/36)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XG

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Može li se kapitalne dobitke ostvarene nekretninskom transakcijom, odnosno prodajom nekretnine koju je naslijedila portugalska državljanka koja nije rezident u Europskoj uniji, oporezivati prema diskriminirajućem sustavu na temelju članka 65. stavka 1. točke (a) UFEU-a koji je otegottniji u odnosu na sustav oporezivanja koji se primjenjuje na rezidente koji imaju pravo na 50 % umanjenja iznosa kapitalne dobiti koji se uzima kao osnovica za izračun poreza na dohodak?

Tužba podnesena 17. prosinca 2020. – Europska komisija/Slovačka Republika

(Predmet C-683/20)

(2021/C 53/37)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: R. Lindenthal, M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Slovačka Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtjeva da:

- utvrdi da je Slovačka Republika, time što nije izradila akcijske planove i što nije poslala Komisiji sažetke akcijskih planova za 445 glavnih cestovnih dionica, povrijedila članak 8. stavak 2. i članak 10. stavak 2. u vezi s Prilogom VI. Direktivi 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (');
- utvrdi da je Slovačka Republika, time što nije izradila akcijske planove i što nije poslala Komisiji sažetke akcijskih planova za 16 glavnih željezničkih dionica, povrijedila članak 8. stavak 2. i članak 10. stavak 2. u vezi s Prilogom VI. Direktivi 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša i
- naloži Slovačkoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Slovačka Republika je u skladu s člankom 8. stavkom 2. Direktive 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša trebala do 18. srpnja 2013. osigurati izradu akcijskih planova za glavne cestovne dionice (ceste s više od tri milijuna prolaza vozila godišnje) i glavne željezničke dionice (željezničke pruge s više od 30 000 prolaza vlakova godišnje) na svojem državnom području. U skladu s člankom 10. stavkom 2. u vezi s Prilogom VI. navedenoj direktivi, Slovačka Republika je potom trebala poslati Komisiji sažetke akcijskih planova do 18. siječnja 2014.

Slovačka Republika nije ispunila obveze koje je imala na temelju članka 8. stavka 2. i članka 10. stavka 2. Direktive u vezi s njezinim Prilogom VI. u odnosu na 445 glavnih cestovnih dionica i 16 glavnih željezničkih dionica, o kojima je ranije obavijestila Komisiju.

(¹) SL 2002., L 189, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svežak 31., str. 28.)

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Europska komisija/Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-692/20)

(2021/C 53/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Armenia, P.-J. Loewenthal, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da:

- utvrdi da je propuštanjem da poduzme potrebne mjere za usklađenje s presudom Suda u predmetu C-503/17, Komisija/Ujedinjena Kraljevina, EU:C:2018:831, Ujedinjena Kraljevina propustila ispuniti svoje obveze na temelju članka 260. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s člancima 127. i 131. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (¹);
- naloži Ujedinjenoj Kraljevini, na temelju članka 260. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s člancima 127. i 131. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, da Komisiji plati:
- novčanu kaznu od EUR 268 878,50 po danu, računajući od dana donošenja presude u ovom postupku do dana kad Ujedinjena Kraljevina postupi u skladu s presudom u predmetu C-503/17;
- paušalni iznos od EUR 35 873,20 pomnožen s brojem dana, računajući od dana kada je presuda u predmetu C-503/17 donesena i dana kada Ujedinjena Kraljevina postupi u skladu s tom presudom ili dana donošenja presude u ovom postupku, ovisno koji je raniji, i to u minimalnom paušalnom iznosu od EUR 8 901 000; i
- naloži Ujedinjenoj Kraljevini snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Presudom u predmetu C-503/17, Komisija/Ujedinjena Kraljevina, EU:C:2018:831, Sud je presudio da je Ujedinjena Kraljevina, zbog toga što je propustila ukinuti pravo na korištenje označenog goriva za letjelice za privatne potrebe, prekršila svoje obveze na temelju Direktive (¹) Vijeća 95/60/EZ od 27. studenoga 1995. o fiskalnom označivanju plinskog ulja i kerozina. Budući da Ujedinjena Kraljevina nije poduzela potrebne mjere za usklađivanje s tom presudom, Komisija je odlučila uputiti predmet Sudu.

U svojoj tužbi Komisija predlaže, u skladu s člankom 260. UFEU-a u vezi s člancima 127. i 131. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, da Sud naloži Ujedinjenoj Kraljevini plaćanje novčane kazne u iznosu od EUR 268 878,50 po danu, računajući od dana donošenja presude u ovom postupku do dana kad Ujedinjena Kraljevina postupi u skladu s presudom u predmetu C-503/17, te paušalnog iznosa od EUR 35 873,20 pomnoženog s brojem dana, računajući od dana kada je presuda u predmetu C-503/17 donesena i dana kada Ujedinjena Kraljevina postupi u skladu s tom presudom ili dana donošenja presude u ovom postupku, ovisno koji je raniji, i to u minimalnom paušalnom iznosu od EUR 8 901 000.

(¹) SL 2019., C 384 I, str. 1.

(²) SL 1995, L 291, str. 46. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svežak 2., str. 44.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – VP/Cedefop

(Predmet T-187/18) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Zahtjev za produljenje ugovora na neodređeno vrijeme – Odluka o neproduljenju – Očita pogreška u ocjeni – Pravo na saslušanje – Članak 26. Pravilnika o osoblju – Odgovornost – Materijalna šteta – Nematerijalna šteta“)

(2021/C 53/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VP (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europski centar za razvoj strukovnog ospozobljavanja (zastupnici: M. Brugia, agent, uz asistenciju T. Bontincka i A. Guillermea, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluke Cedefopa od 12. svibnja 2017. o neproduljenju tužiteljičina privremenog ugovora na neodređeno vrijeme i, prema potrebi, odluke od 1. prosinca 2017. o odbijanju pritužbe od 9. kolovoza 2017. protiv odluke od 12. svibnja 2017. i, s druge strane, naknadu materijalne i nematerijalne štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela zbog tih odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog centra za razvoj strukovnog ospozobljavanja (Cedefop) od 12. svibnja 2017. o neproduljenju privremenog ugovora osobe VP.
2. Poništava se odluka od 1. prosinca 2017. o odbijanju pritužbe osobe VP.
3. Cedefopu se nalaže plaćanje 30 000 eura za naknadu materijalne štete nanesene osobi VP.
4. Cedefopu se nalaže plaćanje 10 000 eura za naknadu nematerijalne štete nanesene osobi VP.
5. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
6. Cedefopu se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 166, 14. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – PlasticsEurope/ECHA**(Predmet T-207/18) ⁽¹⁾**

(„REACH – Utvrđivanje popisa tvari predloženih za konačno uvrštenje u Prilog XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 – Dopuna unosa za tvar bisfenol A na tom popisu – Članci 57. i 59. Uredbe br. 1907/2006 – Očita pogreška u ocjeni – Pristup dokazne snage dokaznih elemenata – Istraživačke studije – Intermedijerne uporabe – Proporcionalnost”)

(2021/C 53/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: R. Cana, E. Mullier i F. Mattioli, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: M. Heikkilä, W. Broere i C. Buchanan, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, D. Klebs, S. Heimerl, agenti), Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc, W. Zemamta, agenti), ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: P. Kirch, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje ECHA-ine odluke ED/01/2018 od 3. siječnja 2018., kojom je postojeći unos za tvar bisfenol A na popisu tvari predloženih za konačno uvrštenje u Prilog XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3. i ispravak SL 2017., L 135, str. 46.), kako je predviđen člankom 59. te uredbe, dopunjjen na način da je bisfenol A identificiran kao tvar koja istodobno ima svojstva endokrine disruptije i vjerojatne ozbiljne učinke na okoliš koji su jednakozabrinjavajući kao učinci drugih tvari iz članka 57. točaka (a) do (e) navedene uredbe, sve u smislu članka 57. točke (f) iste uredbe.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. PlasticsEurope snositi će vlastite troškove, kao i troškove Europske agencije za kemikalije (ECHA) i ClientEarth-a
3. Prema tome, Savezna Republika Njemačka i Francuska Republika snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – VW/Komisija(Predmet T-243/18)⁽¹⁾

(„Javna služba – Dužnosnici – Nadživjeli bračni drug – Obiteljska mirovina – Članci 18. i 20. Priloga VIII. – Pravilniku – Uvjeti prihvatljivosti – Trajanje braka – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Načelo proporcionalnosti”)

(2021/C 53/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: VW (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i L. Vernier, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: D. Boytha i J. Steele, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja Komisijine odluke od 26. lipnja 2017. kojom se odbija tužiteljev zahtjev za dodjelu obiteljske mirovine i, ukoliko je potrebno, odluke o odbijanju žalbe protiv te odluke od 19. siječnja 2018.

Izreka

1. Poništava se odluka Europske komisije od 26. lipnja 2017. kojom se odbija zahtjev osobe VW za dodjelu obiteljske mirovine.
2. Komisija će, osim vlastitih, snositi i troškove osobe VW.
3. Europski parlament i Vijeće Europske unije će snositi svaki svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – American Airlines/Komisija(Predmet T-430/18)⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje – Koncentracije – Tržište zračnog prijevoza – Odluka kojom se koncentracija proglašava sukladnom s unutarnjim tržištem i Sporazumom o EGP-u – Preuzimanje obveza – Odluka kojom se dodjeljuju prethodna prava – Pogreška koja se tiče prava – Pojam „odgovarajuća uporaba””)

(2021/C 53/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Sjedinjene Države) (zastupnici: J.-P. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado i J. Wileur, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Franchoo, H. Leupold i L. Wildpanner, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Delta Air Lines, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Države) (zastupnici: M. Demetriou, QC, C. Angeli i I. Giles, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2018) 2788 final od 30. travnja 2018. o dodjeli prethodnih prava društvu Delta Air Lines (predmet M.6607 – US Airways/American Airlines).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu American Airlines, Inc. nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Europske komisije.
3. Društvo Delta Air Lines, Inc. snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Pareto Trading/EUIPO – Bikor i Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)

(Predmet T-438/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije BIKOR EGYPTIAN EARTH – Apsolutni razlog za odbijanje – Zla vjera – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2021/C 53/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina i V. Balaguer Fuentes, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája, H. O'Neill, V. Ruzek i S. Hanne, agenti)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Elżbieta Korbut Bikor (Gdańsk, Poljska), Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2018. (predmet R 1826/2015-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Pareto Trading, s jedne strane, te E. K. Bikor i društva Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind, s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društву Pareto Trading Co., Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – 3V Sigma/ECHA(Predmet T-176/19) ⁽¹⁾

(„REACH – Evaluacija tvari – Uvasorb HEB – ECHA-ina odluka kojom se zahtijevaju dodatne informacije – Članak 46. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 – Zahtjev kojim se nastoje utvrditi eventualni proizvodi pretvorbe ili razgradnje tvari – Proporcionalnost – Potreba za zatraženom dodatnom studijom – Relevantni uvjeti i realni uvjeti – Temperatura studije – Očita pogreška u ocjeni“)

(2021/C 53/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: 3V Sigma SpA (Milano, Italija) (zastupnici: C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors i D. Anderson, avocat)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: A. Hautamäki, J. Alaranta i W. Broere, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, D. Klebs i S. Heimerl, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke A-004-2017 ECHA-ine Žalbene komisije od 15. siječnja 2019. u dijelu u kojem je njome odbijena tužiteljeva žalba protiv Odluke ECHA-e od 20. prosinca 2016. kojom se zahtijevaju dodatne informacije o tvari uvasorb HEB i u kojem je njome kao krajnji rok za podnošenje tih informacija određen 22. listopada 2020.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo 3V Sigma SpA snosiće vlastite troškove kao i troškove Europske agencije za kemikalije (ECHA), uključujući troškove nastale u okviru postupka privremene pravne zaštite.
3. Savezna Republika Njemačka snosiće vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 172, 20. 5. 2019.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Azarov/Vijeće(Predmet T-286/19) ⁽¹⁾

(Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje finansijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje pravâ obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu)

(2021/C 53/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mykola Yanovych Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: J. Van Blaaderen i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 7. i ispravak SL 2019., L 86 i str. 118.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 1. i ispravak SL 2019., L 86 i str. 118.), u dijelu u kojem je ime tužitelja zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/352 od 4. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini u dijelu u kojem je ime Mykole Yanovycha Azarova zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – H. R. Participations/EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Predmet T-535/19) (¹)

(Žig Europske unije – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije JCE HOTTINGUER – Raniji neregistrirani nacionalni žig HOTTINGER – Relativni razlog za odbijanje – Upućivanje na nacionalno pravo koje uređuje raniji žig – Pravila common law tužbe zbog zavaravajućeg označivanja (action for passing off) – Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 4. i članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2021/C 53/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: H. R. Participations SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: P. Wilhelm, J. Rossi, E. Dumur i G. Hadot-Pericard, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hottinger Investment Management Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: W. Sander, solicitor, i M. Beebe, barrister)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. svibnja 2019. (predmet R 2078/2018-2), u vezi postupka za proglašavanje žiga ništavim između društava Hottinger Investment Management i H. R. Participations

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu H. R. Participations SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 312, 16. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Cinkciarz.pl /EUIPO (€\$)

(Predmet T-665/19) (¹)

(Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije €\$ – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Obveza obrazlaganja)

(2021/C 53/47)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. srpnja 2019. (predmet R 1345/2018-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka €\$ kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Cinkciarz.pl sp. z o.o. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 399, 25. 11. 2019.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – HA/Komisija

(Predmet T-736/19) (¹)

(„Javna služba – Dužnosnici – Naknada troškova zdravstvene zaštite – Gornja granica naknade troškova za uređaje za liječenje apneje u snu – Tužba za poništenje – Nepostojanje isključivo potvrđujućeg akta – Pravni interes – Dopuštenost – Zajednička pravila o zdravstvenom osiguranju za dužnosnike – Opće provedbene odredbe”)

(2021/C 53/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HA (zastupnik: S. Kreicher, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr, A.-C. Simon i M. Brauhoff, agenti)

Predmet

Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a kojom se zahtijeva poništenje odluke Komisije kojom se utvrđuje gornja granica naknade troškova na 3 100 eura za najam medicinskog uređaja tijekom razdoblja od 1. ožujka 2019. do 29. veljače 2024.

Izreka

1. Poništavaju se odluka Europske komisije od 17. siječnja 2019. kojom se utvrđuje gornja granica naknade troškova od 3 100 eura za najam medicinskog uređaja tijekom razdoblja od 1. ožujka 2019. do 29. veljače 2024. i odluka Komisije od 13. kolovoza 2019. kojom se odbija žalba protiv te odluke.
2. Komisija će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 432, 23. 12. 2019.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Predmet T-859/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije ALKEMIE – Raniji verbalni žig Europske unije Alkmene – Relativni razlog za odbijanje – Vjerotajnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2021/C 53/49)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Poljska) (zastupnik: A. Korbela, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. rujna 2019. (predmet R 2230/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Mann & Schröder i Alkemie Group.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. rujna 2019. (predmet R 2230/2018-2) u dijelu u kojem se njome odbija žalba društva Alkemie Group sp. z o.o u pogledu „dodataka prehrani“ iz razreda 5.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Alkemie Group/EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)**(Predmet T-860/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ALKEMIE – Raniji verbalni žig Europske unije Alkmene – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2021/C 53/50)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Poljska) (zastupnik: A. Korbela, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. rujna 2019. (predmet R 2231/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Mann & Schröder i Alkemie Group.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. rujna 2019. (predmet R 2231/2018-2) u dijelu u kojem se njome odbija žalba društva Alkemie Group sp. z o.o u pogledu „dodataka prehrani“ iz razreda 5.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Production Christian Gallimard/EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)**(Predmet T-863/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Raniji verbalni žigovi Europske unije GALLIMARD – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Konceptualna usporedba – Prezimena – Samostalan razlikovni položaj – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2021/C 53/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Production Christian Gallimard (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: L. Dreyfuss-Bechmann, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Pariz, Francuska) (zastupnici: J.-A. Bénazéraf i Y. Diringer, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. listopada 2019. (predmet R 2316/2018-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française i Production Christian Gallimard.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Production Christian Gallimard nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA snositi će vlastite troškove.

(¹) SL C 61, 24. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Predmet T-883/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije HELIX ELIXIR – Raniji verbalni žig Europske unije HELIXOR – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2021/C 53/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: A. Gómez López i J. Mora Cortés, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Njemačka) (zastupnik: J. Klink, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2019. (predmet R 100/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Helixor Heilmittel i Gustopharma Consumer Health.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gustopharma Consumer Health, SL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – La Quadrature du Net i dr./Komisija

(Predmet T-738/16) (¹)

(„Područje slobode, pravde i sigurnosti – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Prijenos osobnih podataka u Sjedinjene Američke Države – Proglašenje ništavosti pobijanog akta – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 53/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: La Quadrature du Net (Pariz, Francuska), French Data Network (Amiens, Francuska), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (zastupnik: A. Fitzjean Ó. Cobhthaigh, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Kranenborg i D. Nardi, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) (Pariz, Francuska) (zastupnik: F.-P. Lani, odvjetnik)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vláčil i O. Serdula, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: S. Eisenberg, S. Heimerl, D. Klebs i J. Möller, agenti), Francuska Republika (zastupnici: E. Armoët i E. de Moustier, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i C. Schillemans, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Brandon, agent, uz asistenciju J. Holmesa, QC), Sjedinjene Američke Države (zastupnici: H. Viaene, C. Evrard, E. Valgaeren, P. Wytinck, odvjetnici, S. Kingston i E. Barrington, SC), Digitaleurope (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J. Cahir, V. Power, solicitors, i M. Gray, SC), Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Bourgeois i M. Meulenbelt, odvjetnici), BSA Business Software Alliance, Inc. (Washington, DC, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: B. Van Vooren i K. Van Quathem, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/1250 od 12. srpnja 2016. o primjerenosti zaštite u okviru europsko-američkog sustava zaštite privatnosti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 207, str. 1.).

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Europska Komisija snosit će vlastite troškove kao i troškove društava Quadrature du Net, French Data Network i Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN).

3. Češka Republika, Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Sjedinjene Američke Države, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), DigitalEurope, Microsoft Corp. i BSA Business Software Alliance, Inc. snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 6, 9. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Universität Bremen/REA

(Predmet T-660/19) (¹)

(„Tužba za poništenje – Program dodjele bespovratnih sredstava – Okvirni program za istraživanje i inovacije „Obzor 2020.” – Poziv na podnošenje ponuda H2020-SC6-Governance-2019 – Odluka REA-e o odbijanju ponude – Nepostojanje zastupanja odvjetnika – Očita nedopuštenost tužbe”)

(2021/C 53/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Universität Bremen (Bremen, Njemačka) (zastupnik: C. Schmid, sveučilišni profesor)

Tuženik: Izvršna agencija za istraživanje (zastupnici: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, agenti, uz asistenciju R. van der Houta i C. Wagnera, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke REA-e Ares(2019) 4590599 od 16. srpnja 2019, kojim se odbija tužiteljeva ponuda u okviru poziva na podnošenje ponuda H2020-SC6-Governance-2019.

Izreka

1. Tužba se odbija kao očito nedopuštena.
2. Sveučilište u Bremenu snosi vlastite troškove te mu se nalaže snošenje troškova Izvršne agencije za istraživanje (REA).

(¹) SL C 399, 25. 11. 2019.

Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Junqueras i Vies/Parlement

(Predmet T-24/20) (¹)

(„Tužba za poništenje – Institucionalno pravo – Član Parlamenta – Povlastice i imuniteti – Objava utvrđenja predsjednika Europskog parlamenta da je slobodno mjesto europskog zastupnika – Zahtjev za hitno pokretanje inicijative za potvrđivanje imuniteta europskog zastupnika – Akti koji se ne mogu pobijati tužbom – Nedopuštenost”)

(2021/C 53/55)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španjolska) (zastupnik: A. Van den Eynde Adroer, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, N. Görilitz i C. Burgos, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, radi poništenja, kao prvo, utvrđenja da je slobodno mjesto zastupnika tužitelja od 3. siječnja 2020., koje je objavio predsjednik Parlamenta na plenarnoj sjednici 13. siječnja 2020. i, kao drugo, navodnog odbijanja od strane predsjednika Parlamenta zahtjeva za hitno pokretanje inicijative za potvrđivanje imuniteta tužitelja, koji je 20. prosinca 2019. u njegovo ime podnijela europska zastupnica D. Riba i Giner, na temelju članka 8. Poslovnika Parlamenta.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva Kraljevine Španjolske za intervenciju.
3. Oriolu Junquerasu i Viesu nalaže se snošenje troškova uključujući troškove nastale u okviru predmeta T-24/20 R.
4. Kraljevina Španjolska snosi troškove u vezi sa svojim zahtjevom za intervenciju.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – ClientEarth/Komisija

(Predmet T-255/20) (¹)

(„Tužba za poništenje – Pristup dokumentima – Komitologija – Tehnički odbor za motorna vozila – Dnevni red 79.. sastanka odbora – Pravo na informaciju primjenjivo u državama članicama u pogledu emisija iz lakih osobnih i gospodarskih vozila – Prešutno uskraćivanje pristupa – Izričita odluka usvojena nakon podnošenja tužbe – Obustava postupka”)

(2021/C 53/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: F. Logue, solicitor, i J. Kenny, barrister)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude, C. Ehrbar i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Komisijine prešutne odluke od 26. veljače 2020. o uskraćivanju pristupa određenim dijelovima zapisnika sa 79. sastanka Tehničkog odbora za motorna vozila od 12. veljače 2019.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 247, 27. 7. 2020.

Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – Bonicelli/Zajedničko poduzeće Fusion for Energy

(Predmet T-520/20 (1))

(„Javna služba – Dužnosnici – Postupak promaknuća za 2019. – Odluka o nepromaknuću – Zamjena pobijanog akta tijekom postupka – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 53/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke**Tužitelj:** Tullio Bonicelli (Badalona, Španjolska) (zastupnik: N. Lhoëst, odvjetnik)**Tuženik:** Europsko zajedničko poduzeće za ITER i razvoj energije fuzije (zastupnik: G. T. Poszler, agent)**Predmet**

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, odluke europskog zajedničkog poduzeća za ITER i razvoj energije fuzije od 24. listopada 2019. o neuvrštavanju tužiteljeva imena na konačni popis dužnosnika promaknutih u okviru postupka promaknuća za 2019. i, s druge strane, njegove odluke od 8. svibnja 2020. o odbijanju tužiteljeve žalbe protiv prvonavedene odluke.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Europskom zajedničkom poduzeću za ITER i razvoj energije fuzije nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Tullija Bonicellija.

(1) SL C 329, 5. 10. 2020.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Genekam Biotechnology/Komisija

(Predmet T-579/20 R)

(„Privremena pravna zaštita – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava zaključen u okviru Sedmog okvirnog programa Europske zajednice za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Povrat isplaćenih iznosa – Zahtjev za suspenziju izvršenja – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 53/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke**Tužitelj:** Genekam Biotechnology AG (Duisburg, Njemačka) (zastupnik: S. Hertwig, odvjetnik)**Tuženik:** Europska komisija (zastupnici: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou i R. Pethke, agenti)**Predmet**

Zahtjev na temelju članka 299. UFEU-a radi suspenzije izvršenja Komisijine odluke C(2020) 5548 final od 7. kolovoza 2020., kojom se zasniva novčana obveza, koja u odnosu na tužitelja predstavlja ovršni naslov.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
 2. O troškovima će se odlučiti kasnije.
-

Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Symrise/ECHA

(Predmet T-655/20)

(2021/C 53/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Symrise AG (Holzminden, Njemačka) (zastupnici: A, B, C, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u potpunosti poništi odluku žalbenog vijeća Europske agencije za kemikalije od 18. kolovoza 2020. u predmetu br. A-010-2018;
- naloži Agenciji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni i pogrešno protumačila Uredbu REACH zahtijevajući testiranje tvari na kralješnjacima, opravdavajući potrebu za testiranjem pozivajući se na izloženost radnika i propust uzimanja u obzir sigurnost tvari kako je procijenjeno Uredbom o kozmetičkim proizvodima.
 2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni te prekršila svoju obvezu obrazlaganja zahtijevajući proširenu studiju reproduktivne toksičnosti na jednoj generaciji s više dodataka („PSRTJG”).
 3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni dostupnih joj podataka te prekršila svoju obvezu obrazlaganja kada je odlučila da se PSRTJG mora provesti oralnim putem.
 4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija, zahtijevajući da se dugoročna studija toksičnosti za ribe (OECD TG 234) mora provesti na temelju odjeljka 9.1.6.1. Priloga IX. Uredbe REACH, počinila očitu pogrešku u ocjeni te pogrešno protumačila stupac 2. iz odjeljka 9.1. Priloga IX. i prekršila tužiteljevo pravo na saslušanje i članak 25. Uredbe REACH.
 5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni propuštanjem uzimanja u obzir svih relevantnih podataka i povrijedila članak 25. Uredbe REACH te počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja rokova u pobijanoj odluci.
-

Tužba podnesena 27. listopada 2020. – Symrise/ECHA**(Predmet T-656/20)**

(2021/C 53/60)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Symrise AG (Holzminden, Njemačka) (zastupnici: A, B, C, odvjetnici)*Tuženik:* Europska agencija za kemikalije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u potpunosti poništi odluku žalbenog vijeća Europske agencije za kemikalije od 18. kolovoza 2020. u predmetu br. A-009-2018;
- naloži Agenciji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni i pogrešno protumačila Uredbu REACH zahtijevajući testiranje tvari na kralješnjacima, opravdavajući potrebu za testiranjem pozivajući se na izloženost radnika i propuštajući uzeti u obzir sigurnost tvari kako je procijenjeno Uredbom o kozmetičkim proizvodima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija počinila očitu pogrešku u ocjeni te prekršila svoju obvezu obrazlaganja kada je odlučila da se proširena studija reproduktivne toksičnosti na jednoj generaciji s više dodataka („PSRTJG“) mora provesti oralnim putem.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Agencija prekršila članak 25. Uredbe REACH te počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja rokova u pobijanoj odluci.

Tužba podnesena 3. prosinca 2020. – Lenovo Global Technology Belgium/Zajedničko poduzeće za europsko računalstvo visokih performansi**(Predmet T-717/20)**

(2021/C 53/61)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Belgija) (zastupnici: S. Sakellariou, G. Forwood, K. Struckmann i F. Abou Zeid, odvjetnici)*Tuženik:* Zajedničko poduzeće za europsko računalstvo visokih performansi**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži zatražene mjere upravljanja postupkom;

- poništi odluku Zajedničkog poduzeća za europsko računalstvo visokih performansi od 29. rujna 2020. (Ref. Ares(2020) 5103538) o odbijanju ponude društva Lenovo za seriju br. 3 u okviru postupka javne nabave SMART 2019/1084 u vezi s nabavom superračunala Leonardo, koje će se nalaziti pri CINECA-i, u Italiji, i dodjeli ugovora drugom društву; i
- naloži Zajedničkom poduzeću za europsko računalstvo visokih performansi snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik povrijedio načela jednakog postupanja i transparentnosti time što nije diskvalificirao odabranog ponuditelja zbog neispunjavanja niza obveznih zahtjeva obuhvaćenih tehničkim specifikacijama. Konkretno, tuženik nije diskvalificirao odabranog ponuditelja unatoč tome što on nije ispunio obvezni zahtjev predlaganja fiksne cijene time što je u svoju ponudu uključio uzajamno primjenjivu tečajnu klauzulu i time što nije ponudio fiksnu cijenu za memoriske module. Nadalje, tuženik je povrijedio ta ista načela time što nije diskvalificirao odabranog ponuditelja zbog toga što u svoju ponudu nije uključio druge zahtjeve navedene u tehničkim specifikacijama.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik počinio niz pogrešaka u vezi s ocjenom rezultata uspješnosti i učinkovitosti prijedloga odabranog ponuditelja. Konkretno, tuženik je počinio očitu grešku u ocjeni time što je upotrijebio pogrešnu minimalnu HPCG vrijednost pri izračunu rezultata uspješnosti: upotrijebio je očito netočne vrijednosti za HPL i HPCG uspješnost koju pruža odabrani ponuditelj a da pritom nije zatražio pojašnjenja, te je na taj počinio očitu pogrešku u ocjeni i povrijedio načelo dobre uprave; također, prihvatio je očito netočne vrijednosti odabranog ponuditelja u vezi s potrošnjom električne energije, čime je ponovno počinio očitu pogrešku u ocjeni i povrijedio načelo dobre uprave.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik počinio niz pogrešaka u vezi s kriterijem dodjele „Dodana vrijednost za EU“. Konkretno, takav je kriterij bio nezakonit jer nije bio povezan s predmetom ugovora i kršio je načelo jednakog postupanja, Financijsku uredbu, obveze EU-a na temelju Sporazuma WTO-a o javnoj nabavi i načelo dobrog finansijskog upravljanja utvrđeno u članku 310. stavku 5. UFEU-a. Nadalje, tuženik je primjenom tog kriterija počinio očitu pogrešku i povrijedio načelo jednakog postupanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik počinio niz pogrešaka u vezi s kriterijem dodjele „Sigurnost opskrbnog lanca“. Konkretno, EU je povrijedio načelo jednakog postupanja i svoju obvezu obrazlaganja time što je prema ponudi odabranog ponuditelja postupao povoljnije nego prema tužiteljevoj, bez objektivnog opravdanja, unatoč tome što su te dvije ponude usporedive u ključnim aspektima. Tuženik je počinio i očitu pogrešku u vezi ocjena niza elemenata tužiteljeve ponude koji su relevantni za kriterij dodjele „Sigurnost opskrbnog lanca“.

Tužba podnesena 5. prosinca 2020. – WIZZ Air Hungary/Komisija

(Predmet T-718/20)

(2021/C 53/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: WIZZ Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (WIZZ Air Hungary Zrt.) (Budimpešta, Mađarska) (zastupnici: E. Vahida, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije (EU) od 24. veljače 2020. u postupku državne potpore SA.56244 – Rescue aid to Tarom⁽¹⁾; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da potpora za sanaciju društva Tarom ne ispunjava uvjet spojivosti iz Smjernica Europske komisije o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje⁽²⁾ koji se odnosi na potrebu da potpora za sanaciju doprinosi cilju od zajedničkog interesa, jer je Komisija propustila ocijeniti značaj društva Tarom na domaćem i međunarodnom tržištu zračnog prijevoza i vjerojatnost zamjene društva Tarom.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da potpora za sanaciju ne ispunjava uvjet spojivosti „jednokratne dodjele“ iz Smjernica o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje jer je prethodno razdoblje restrukturiranja društva Tarom trajalo do 2019., tj. manje od deset godina prije nego što je Europska komisija svojom odlukom od 24. veljače 2020. odobrila novu potporu za sanaciju društvu Tarom.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Europska komisija nije pokrenula formalni istražni postupak unatoč ozbiljnim poteškoćama i da je povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Europska komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja.

⁽¹⁾ SL 2020., C 310, str. 3.

⁽²⁾ Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje nefinansijskih poduzetnika u teškoćama, SL 2014., C 249, str. 1.

Tužba podnesena 14. prosinca 2020. – OM/Komisija

(Predmet T-728/20)

(2021/C 53/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: OM (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o odbijanju zahtjeva za naknadu troškova 247-251 i 252-256;
- poništi odluku od 23. ožujka 2020. o odbijanju žalbe;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužiteljica ističe, kao prvo, dopuštenost njezine tužbe usmjerene protiv odluke dostavljene putem odbijanja, 23. ožujka 2020., njezine žalbe podnesene 5. prosinca 2019., koju tužiteljica smatra novom odlukom donesenom na temelju novog ispitivanja njezine situacije, nakon što je uprava prihvatile glavni razlog iznesen u njezinoj prvoj žalbi. U pogledu merituma tužiteljica ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na proturječnosti odluka s obzirom na izmjenu obrazloženja nakon naknade sličnih troškova u prošlosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju konkretnog i obrazloženog ispitivanja zahtjeva za naknadu predmetnih liječničkih troškova.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepoštovanju prava na saslušanje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni spisa.

Tužba podnesena 16. prosinca 2020. – Boquoi Handels/EUIPO (Prikaz ledenog kristala na plavoj kružnoj pozadini)

(Predmet T-734/20)

(2021/C 53/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Boquoi Handels OHG (Grünwald, Njemačka) (zastupnik: S. Lorenz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije (prikaz ledenog kristala na plavoj kružnoj pozadini) – prijava br. 17 970 116

Pobjajana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. rujna 2020. u predmetu R 522/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. prosinca 2020. – Planistat Europe i Charlot/Komisija**(Predmet T-735/20)**

(2021/C 53/65)

*Jezik postupka: francuski***Stranke****Tužitelji:** Planistat Europe (Pariz, Francuska), Hervé-Patrick Charlot (Pariz) (zastupnik: F. Martin Laprade, odvjetnik)**Tuženik:** Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrди izvanugovornu odgovornost Europske komisije na temelju odredbe članka 340. UFEU-a zbog:
 - bitne povrede načela obveze skrbi i dobre uprave;
 - bitne povrede prava obrane;
 - bitne povrede obveze povjerljivosti;
 - čime je uzrokovala imovinsku i/ili neimovinsku štetu društvu Planistat i njegovu direktoru H. Charlotu;
- i da posljedično,
- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 150 000 eura na ime naknade neimovinske štete koju je pretrpio Hervé-Patrick Charlot;
- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 11 600 000 eura na ime naknade imovinske štete koju su pretrpjeli tužitelji;
- naloži Europskoj komisiji povrat svih troškova predmetnog postupka koje su snosili društvo Planistat i Hervé-Patrick Charlot.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zadaće skrbi i prava na dobru upravu zbog neistinitih navoda Ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) i Europske komisije protiv tužitelja, čiju je nedužnost francuski Cour de cassation konačno potvrdio 16. lipnja 2016. U tom pogledu tužitelji tvrde da:

- uprava Europske unije nije uzela u obzir tužiteljeve legitimne interese koji su nepravedno i pogrešno optuženi za počinjenje kaznenih djela te je na taj način prema njima povrijedila svoju zadaću skrbi;
- pravo na dobru upravu očito obuhvaća pravo svakog pojedinca da članovi osoblja Unije i njezine institucije ne podnose protiv njega lažne prijave.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu i kršenju prava obrane i načela prepostavke nedužnosti koji proizlaze iz OLAF-ove površnosti prilikom podnošenja dopisom od 19. ožujka 2003. francuskim tijelima lažne prijave protiv tužitelja. Tužitelji u tom pogledu smatraju sljedeće:

- OLAF je iskazao žurnost koja nije spojiva s obvezom poštovanja razumnog roka time što je francuskim tijelima proslijedio informacije sljedeći dan nakon što je pokrenuta vanjska istraga u odnosu na tužitelje;
- OLAF je prema tužiteljima trebao postupati jednakako kao što postupa prema europskim dužnosnicima i sačekati dodatne informacije kako bi mogao donijeti informiranjiju odluku;
- OLAF je trebao radi opreznosti prethodno informirati tužitelje kako bi prikupio njihova objašnjenja u okviru kontradiktorne razmjene informacija;
- OLAF se nije trebao koristiti vrlo kategoričkim izrazima kojima se izražava da su tužitelji krivi za „pljačku“ na štetu fondova Zajednice.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze povjerljivosti u pogledu osobnih podataka, povredi prava na dobru upravu i načela prepostavke nedužnosti zbog „curenja“ informacija iz OLAF-a o sadržaju njegove lažne prijave od 19. ožujka 2003. Tužitelji u tom pogledu smatraju da:

- OLAF nije poštovao obvezu povjerljivosti na što je bio obvezan u okviru svojih istraga;
- OLAF je povrijedio načelo dobre uprave jer se tim načelom podrazumijeva pravo da se s predmetima stranaka postupa uz poštovanje povjerljivosti;
- OLAF je povrijedio načelo prepostavke nedužnosti jer je dopustio curenje informacija koje su bile predmet njegove lažne prijave protiv tužitelja.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu i načela prepostavke nedužnosti zbog podnošenja imovinskopravnog zahtjeva i javnog priopćenja Europske komisije u srpnju 2003. Tužitelji tvrde sljedeće:

- Komisija je iskazala žurnost koja nije spojiva s obvezom poštovanja razumnog roka;
- Komisija je trebala sačekati rezultate OLAF-ove istrage kako bi mogla donijeti informiranjiju odluku u pogledu mogućeg podnošenja imovinskopravnog zahtjeva;
- Komisija nije iskazala nepristranost u pogledu tužitelja jer je pogodovala vlastitim financijskim interesima, iako oni nisu bili ozbiljno ugroženi;
- Komisija je povrijedila načelo prepostavke nedužnosti objavom priopćenja za medije od 9. srpnja 2003.

Tužba podnesena 16. prosinca 2020. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-737/20)

(2021/C 53/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije (EU) od 3. srpnja 2020. o državnoj potpori SA.56943 (2020/N) – Latvija – COVID-19: Dokapitalizacija društva airBaltic (⁽¹⁾); i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Europska komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 3. točku (b) UFEU-a i svoju komunikaciju Privremeni okvir za mjere državnih potpora za podršku gospodarstvu u trenutnim okolnostima izbjanja bolesti COVID-19 i počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je zaključila da se potpora odnosi na ozbiljan poremećaj u latvijskom gospodarstvu, da društvo airBaltic ispunjava uvjete za potporu i da su uvjeti koji se odnose na narušavanje tržišnog natjecanja, izlazak države i restrukturiranje bili ispunjeni, time što je povrijedila svoju obvezu da odvaja pozitivne i negativne učinke potpore na uvjete trgovanja i održavanje nenarušenog tržišnog natjecanja („test ravnoteže“) te time što je utvrdila da društvo airBaltic nema značajan tržišni utjecaj.
2. Drugi tužbeni zahtjev temelji se na tvrdnji da odluka krši posebne odredbe UFEU-a i opća načela europskog prava na kojima se temelji liberalizacija zračnog prometa u EU-u od kraja osamdesetih godina (tj. nediskriminacije, slobodnog pružanja usluga i slobode poslovnog nastana).
3. Treći tužbeni zahtjev temelji se na tvrdnji da je Europska komisija propustila pokrenuti službeni istražni postupak unatoč ozbiljnim poteškoćama te da je povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
4. Četvrti tužbeni zahtjev temelji se na tvrdnji da je Europska komisija povrijedila obvezu obrazlaganja.

(¹) SL 2020., C 346/1, str. 2.

Tužba podnesena 17. prosinca 2020. – Deutschtec/EUIPO – Group A (HOLUX)

(Predmet T-738/20)

(2021/C 53/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutschtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Njemačka) (zastupnik: R. Arnade, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Group A NV (Hasselt, Belgija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije HOLUX – prijava za registraciju br. 17 371 378

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjjana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. listopada 2020. u predmetu R 223/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odluku Odjela za prigovore EUIPO-a od 26. studenoga 2019. u predmetu B 3 051 677 u dijelu u kojem prihvati prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Pobijanoj odluci nedostaje potreban zaključak iz činjenice da su pojmovi „obični metali i njihove legure” kao i „metalni proizvodi” iz razreda 6. previše neprecizni. Nadalje, nedostaje joj detaljna analiza o tome bi li korisnici na tržištu uzeli u obzir proizvode koji imaju isto podrijetlo.

Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – UPL Europe i Indofil Industries (Nizozemska)/Komisija

(Predmet T-742/20)

(2021/C 53/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Ujedinjena Kraljevina) i Indofil Industries (Nizozemska) BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Mereu i P. Sellar, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglaši tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/2087 o neproduljenju odobrenja aktivne tvari mankozeb u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011⁽¹⁾ (u daljem tekstu: pobijani akt); i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se tvrdnji da je nepostupanjem u skladu s postupkom iz članaka 11. do 14. Uredbe 844/2012⁽²⁾ počinjena bitna povreda postupka.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se tvrdnji da je postupak davanja ocjene nadalje zahvaćen povredom tužiteljevih prava obrane.

3. Treći tužbeni razlog temelji se tvrdnji da je postupak davanja ocjene zahvaćen povredom načela dobre uprave i propustom tuženika da postupa nepristrano tijekom postupka.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se tvrdnji da je postupak davanja ocjene zahvaćen očitom pogreškom u ocjeni zbog toga što je tuženik u obzir uzeo nebitne činjenice u pogledu predloženog razvrstavanja u reproduktivno toksične tvari kategorije 1.B i svojstava prisutnih u tvari metabolita ETU (*Ethylenethiourea*).
5. Peti tužbeni razlog temelji se tvrdnji da je postupak davanja ocjene zahvaćen povredom načela legitimnih očekivanja.

(¹) SL 2020., L 423, str. 50.

(²) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 844/2012 od 18. rujna 2012. o određivanju odredaba potrebnih za provedbu postupka obnavljanja odobrenja za aktivne tvari, kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja (SL 2012., L 252, str. 26.) (SL, posebno izdanie na hrvatskom jeziku, poglavljje 3., svežak 69., str. 213.)

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Airoldi Metalli/Komisija

(Predmet T-744/20)

(2021/C 53/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Airoldi Metalli SpA (Molteno, Italija) (zastupnici: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu Uredbu Komisije (EU) 2020/1428 od 12. listopada 2020. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminija podrijetlom iz Narodne Republike Kine (¹);
- odredi mjere izvođenja dokazâ;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1. stavka 2. Osnovne uredbe jer je tuženik pogrešno definirao dotični proizvod na temelju Metoda proizvodnje proizvoda („MPP”), pogrešnog upućivanja na oznake tarifnog razvrstavanja kombinirane nomenklature EU-a. Tuženik je također počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da se proizvodi „izrađeni od aluminija” automatski smatraju dotičnim proizvodima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1. stavka 2. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe i na očitoj pogrešci u ocjeni u vezi s definicijom dotičnog proizvoda i procjenom uvoza iz dotične zemlje u svrhu analize štete.
3. Treći tužbeni zahtjev, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. Osnovne uredbe jer je Komisija pogrešno odabrala „odgovarajuću reprezentativnu” zemlju.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 19. točke (a) Osnovne uredbe i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i tužiteljevih prava obrane te načela proporcionalnosti i jednakosti oružja. Tužitelj tvrdi da nije primio odgovarajuću prethodnu obavijest i da je sustav prethodnog obavješćivanja predviđen Osnovnom uredbom u odnosu na uvoznike nezakonit.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. Osnovne uredbe u vezi s pravnim statusom izvješća kojim Komisija dokazuje znatne poremećaje na tržištu u određenoj zemlji ili određenom sektoru u toj zemlji. Tužitelj tvrdi da je došlo do povrede njegovih temeljnih prava s obzirom na to da nije mogao dobiti spomenuto izvješće na talijanskom jeziku.

(¹) SL 2020., L 336, str. 8.

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Symphony Environmental Technologies i Symphony Environmental/Parlament i dr.

(Predmet T-745/20)

(2021/C 53/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Symphony Environmental Technologies plc (Borehamwood, Ujedinjena Kraljevina), Symphony Environmental Ltd (Borehamwood) (zastupnici: G. Harvey, P. Selley, Solicitors, J. Holmes, QC i J. Williams, Barrister)

Tuženici: Europski Parlament, Vijeće Europske unije, Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost tuženika na temelju članka 340. stavka 2. UFEU-a i/ili članka 41. stavka 3. Povelje o temeljnim pravima u pogledu donošenja članka 5. i uvodne izjave 15. (u dijelu u kojem se primjenjuju na okso-biorazgradivu plastiku) Direktive (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (¹);
- posljedično, naloži tuženicima da tužiteljima isplate naknadu za pretrpljenu štetu, uključujući dodatnu štetu pretrpljenu tijekom ovog postupka i/ili vjerojatno predvidljivu štetu, s kamatama u iznosu i po stopi koja će biti određena tijekom ovog postupka;
- podredno, naloži strankama da u razumnom roku nakon donošenja presude dostave Općem судu izračun iznosa naknade do kojeg su došle na temelju sporazuma između stranaka ili, u nedostatku sporazuma, naloži strankama da u istom roku dostave Općem судu svoje zahtjeve s izračunom;
- u svakom slučaju naloži tuženicima snošenje tužiteljevih troškova i troškova u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su tuženici svojim postupanjem u vezi s pripremom i donošenjem zabrane iz članka 5. postupili nezakonito i povrijedili svoje izvanugovorne obveze prema tužiteljima zbog čega moraju naknaditi štetu u skladu s člankom 340. UFEU-a i/ili članka 41. Povelje. Tužitelji navode da je donošenje zabrane iz članka 5. zahvaćeno postupovnim pogreškama, nezakonitim povredama načela proporcionalnosti i/ili se temelji na očitim pogreškama u ocjeni.
2. Drugi tužbeni zahtjev temelji se na tvrdnji da su zbog nezakonitog postupanja tuženikâ (bilo zajedničkog ili pojedinačnog) tužitelji pretrpjeli i/ili je vjerojatno da će pretrpjeti štetu, uključujući (a) izmaklu dobit, (b) štetu za ugled i/ili (c) gubitak vrijednosti društva.
3. Treći tužbeni zahtjev temelji se na tvrdnji da postoji dovoljna uzročno posljedična veza između nezakonitog postupanja tuženikâ (bilo zajedničkog ili pojedinačnog) i štete koju su tužitelji pretrpjeli ili je vjerojatno da će je pretrpjeti.

(¹) SL 2019., L 155, str. 1.

Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – Grünig/Komisija

(Predmet T-746/20)

(2021/C 53/71)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Grünig KG (Bad Kissingen, Njemačka) (zastupnici: Y. Melin, i B. Vigneron, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine na temelju članka 263. UFEU-a, zbog toga što je Europska komisija povrijedila članak 9. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije time što je na diskriminatoran način uspostavila antidampinšku pristojbu uvođenjem izuzeća na temelju carinskog sustava uporabe u posebne svrhe;
- naloži Europskoj komisiji i potencijalnim intervenijentima u potporu Komisiji snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 9. stavka 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.), s obzirom na to da na temelju pobijane uredbe, odnosno Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., L 315, str. 1.), antidampinškim pristojbama ne podlježe sav uvoz za koji je utvrđeno da predstavlja predmet dampinga te uzrokuje štetu.

Tužitelj smatra da je Komisija na diskriminatoran način uspostavila antidampinšku pristojbu na uvoz proizvoda, protivno članku 9. stavku 5. navedene Uredbe (EU) 2016/1036, time što je predviđela izuzeće od antidampinške pristojbe na temelju carinskog sustava uporabe u posebne svrhe. Posljedično smatra da je odredba uredbe nezakonita te je treba poništiti.

Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – EOC Belgium/Komisija**(Predmet T-747/20)**

(2021/C 53/72)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgija) (zastupnici: Y. Melin, i B. Vigneron, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 4. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine na temelju članka 263. UFEU-a, zbog toga što je Europska komisija povrijedila članak 9. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije time što je na diskriminatoran način uspostavila antidampinšku pristojbu dodjelom izuzeća na temelju carinskog sustava uporabe u posebne svrhe;
- naloži Europskoj komisiji i potencijalnim intervenijentima u potporu Komisiji snošenje ukupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, u bitnome istovjetan ili sličan onome navedenome u predmetu T-746/20, Grünig/Komisija.

Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – Correia/EGSO**(Predmet T-750/20)**

(2021/C 53/73)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužiteljica: Paula Correia (Woluwe-Saint-Etienne, Belgija) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnice)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor

Tužbeni zahtjevi

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;

- u skladu s time odredi,
- poništenje odluke EGSO-a od 8. travnja 2020. kojom se odbija zahtjev za utvrđivanje prethodnog radnog iskustva tužiteljice, i, u slučaju da je potrebno, poništenje implicitne odluke o odbijanju žalbe donesene 8. studenoga 2020.;
- naloži EGSO-u plaćanje zaostataka primitaka od rada i izvedenih finansijskih prava, uvećanih za zatezne kamate utvrđene po stopi Europske središnje banke uvećanoj za dva postotna poena;
- naloži EGSO-u plaćanje iznosa od 2 000 eura na ime neimovinske štete;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupovnih jamstava iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja), i na povredi načela nediskriminacije. Tužiteljica ističe da način na koji Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO) donosi odluke o promaknuću ili reklassifikaciji članova privremenog osoblja tajništava skupina ugrožava postupovna jamstva iz članka 41. Povelje. To je slučaj sa svim odlukama o nepromaknuću ili reklassifikaciju tužiteljice sve od stupanja na dužnost. Tužiteljica navodi, s jedne strane, da te odluke nemaju nikakva obrazloženja, i, s druge strane, da niti jedan tekst, opća odluka ili komunikacija ne navode koji se kriteriji uzimaju u obzir i primjenjuju kako bi se među članovima privremenog osoblja identificirali oni koji će biti promaknuti ili reklassificirani.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti. Tužiteljica u tom pogledu smatra da, iako EGSO doista raspolaže diskrecijskom ovlasti za utvrđivanje kriterija i uvjeta primjene članka 10. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, ti kriteriji i uvjeti moraju, s druge strane, jamčiti stupanj previdljivosti koji se zahtijeva pravom Unije. No, mora se utvrditi da to nije slučaj, jer ne postoje kriteriji, ni *a fortiori* jasni i transparentni kriteriji, koji članovima privremenog osoblja omogućuju da saznaju kako i u kojim uvjetima će doći do promaknuća ili reklassifikacije koja će dovesti do zaključenja aneksa.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, jer odluka da se reklassifikaciji tužiteljice pristupi samo tri puta od 2004. sadrži očitu pogrešku u ocjeni, čak i ako je trebalo uzeti u obzir kriterije koji proizlaze iz navodne ustaljene prakse koja se primjenjuje u EGSO-u.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti skrbi. Tužiteljica smatra da njezini interesi nisu uzeti u obzir kada je tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora odlučivalo o članovima osoblja koji će biti promaknuti ili reklassificirani, i to sve od njezina stupanja na dužnost.

Tužba podnesena 18. prosinca 2020. – KL/EIB

(Predmet T-751/20)

(2021/C 53/74)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: KL (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnice)

Tuženik: Europska investicijska banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrđi da je ova tužba dopuštena i osnovana;
- slijedom toga, poništi EIB-ovu odluku od 18. svibnja 2020. u skladu s kojom tužiteljevi certifikati o zdravstvenoj sposobnosti od 18. ožujka do 18. travnja i od 20. travnja do 20. svibnja 2020. nisu valjani s obzirom na članak 3.3 Priloga X. Administrativnim odredbama;
- po potrebi, poništi odluku od 12. rujna 2020. o odbijanju tužiteljeve žalbe protiv prvotne odluke od 18. svibnja 2020.;
- naloži EIB-u da nadoknadi neimovinsku štetu nastalu tužitelju;
- naloži EIB-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3.3 Priloga X. Administrativnim odredbama. Tužitelj osobito smatra da taj članak nije primjenjiv zato što u ovom predmetu ne postoji opravdani slučaj koji bi zdravstvenoj službi omogućio da odbije certifikate o zdravstvenoj sposobnosti koje je on priložio.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti brižnog postupanja, načela proporcionalnosti i zlouporabi prava. Tužitelj u tom pogledu ističe da tuženikovo stajalište samo pogoršava njegovo, već iznimno narušeno, zdravstveno stanje zato što osporavane odluke, time što se njima odbija valjanost njegovih dvaju certifikata o zdravstvenoj sposobnosti za razdoblja od 18. ožujka do 18. travnja i od 20. travnja do 20. svibnja 2020. i prijeti pokretanjem postupaka disciplinske prirode, značajno povećavaju njegovu opću tjeskobnost.

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – IMG/Komisija

(Predmet T-752/20)

(2021/C 53/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: L. Levi i J.-Y. de Cara, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrđi da je ova tužba dopuštena i osnovana;
- u skladu s time,
- presudi da postoji izvanugovorna odgovornost za štetu Europske komisije;
- tuženiku naloži da naknadi štetu koju je pretrpio tužitelj procijenjenu, uz pridržaj naknadne izmjene, na 10 000 eura mjesечно u razdoblju od sredine prosinca 2015. pa sve do objave presude na ime neimovinske štete i na 2,1 milijuna eura na ime imovinske štete (uvećano za zatezne kamate);
- tuženiku naloži snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi za naknadu imovinske i neimovinske štete koju je navodno pretrpio zbog postupanja Komisije i Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) u okviru istrage koja se vodila protiv njega, tužitelj ističe sljedeće argumente.

1. Što se tiče povrede od strane OLAF-a, tužitelj navodi sljedeće nezakonitosti.

- a) U pogledu okvira istrage, tužitelj navodi povredu članka 1. Uredbe br. 883/2013⁽¹⁾, članka 2. Odluke 1999/352⁽²⁾, članka 8. Smjernica za istražne postupke namijenjene osoblju OLAF-a i obveze dužne pažnje.
 - b) U pogledu povrede pojma međunarodne organizacije, tužitelj navodi povredu članaka 53. i 53.d Uredbe br. 1605/2002⁽³⁾, članka 43. Uredbe br. 2342/2002⁽⁴⁾ i, ako je potrebno, članka 58. Uredbe br. 966/2012⁽⁵⁾, kao i članka 43. Uredbe br. 1268/2012⁽⁶⁾. Tužitelj navodi i povredu međunarodnog prava i povredu obvezu dužne pažnje.
 - c) U pogledu provođenja istrage tužitelj navodi povredu članka 9. Uredbe br. 883/2013, članka 8.5 Smjernica OLAF-a, načela nepristranosti, pravila o izvođenju dokaza, dužne pažnje i predmjene nevinosti.
 - d) U pogledu sastavljanja izvješća, tužitelj navodi povredu članka 9. Uredbe br. 883/2013, načela nepristranosti, pravila o izvođenju dokaza, obveze dužne pažnje i predmjene nevinosti.
2. Što se tiče povreda OLAF-a i Komisije tužitelj navodi da su Komisija i OLAF, zbog curenja podataka koja su dovela do objavljivanja konačnog izvješća OLAF-a, povrijedili svoju dužnost čuvanja povjerljivosti, članak 10. Uredbe br. 883/2013, članak 8. Smjernica OLAF-a i članak 339. UFEU-a, kao i obveze dužne pažnje i skrbi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1. i ispravak SL 2020., L 426, str. 97.)

⁽²⁾ 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom: Odluka Komisije od 28. travnja 1999. o osnivanju Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) (SL 1999., L 136, str. 20.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 9., str. 3.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 248, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 2., str. 145.)

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 3., str. 7.)

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 7., str. 248.)

⁽⁶⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 9., str. 183.)

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Green Power Technologies/Komisija

(Predmet T-753/20)

(2021/C 53/76)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španjolska) (zastupnici: A. León González i A. Martínez Solís, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- utvrdi i odluci da su Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) –izvješćem od 9. srpnja 2018. i Komisija odlukom o potvrđivanju i odobrenju ranijeg izvješća u okviru pokretanja postupka povrata povrijedili pravnu stečevinu Unije i da, posljedično, poništi navedeno izvješće i postupak koji je pokrenula Komisija;
- utvrdi i odluci da je tužitelj pravilno ispunio svoje ugovorne obveze koje ima na temelju projekta POWAIR (projekt br.: 256759) i da, posljedično, odluci da su prihvatljivi troškovi čiji se iznos potražuje Komisijinim obavijestima o terećenju br. 3242010798 i br. 3242010800;
- odluci na temelju prethodno navedenog da je Komisijino potraživanje iznosa od 175 426,24 eura neosnovano i nedopušteno i da, posljedično, poništi Komisijine obavijesti o terećenju br. 3242010798 i br. 3242010800, kao i njezin prethodni informativni dopis od 24. svibnja 2019. (Ares (2019)3414531) te naknadne akte;
- podredno, u slučaju da se ne poništi obavijest o terećenju, odluci da je Komisija odgovorna za stjecanje bez osnove;
- naloži Komisiji snošenje troškova odnosno, u slučaju odbijanja tužbenog zahtjeva, osloboди tužitelja od snošenja troškova s obzirom na složenost predmeta i s njime povezane činjenične i pravne dvojbe.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet ove tužbe ponajprije je zahtjev da se utvrdi i odluci da je OLAF povrijedio pravnu stečevinu Unije i da se na osnovu tog utvrđenja poništi navedeno izvješće (ref. B.4(2017)4393 predmet br. OF/2015/0759/B4).

Predmetnim tužbenim zahtjevom također se traži da se na temelju članka 272. UFEU-a utvrdi i odluci da je tužitelj pravilno ispunio svoje ugovorne obveze na temelju ugovora sklopljenog u okviru Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava 7. Okvirnog programa za istraživanje (7th Research Framework Programme Grant Agreement („FP7“)), kao sudionika u projektu POWAIR (projekt br. 256759) i da se, posljedično, utvrdi nedopuštenost naloga o uvrštenju dugovanih iznosa i štete u Komisijine obavijesti o terećenju br. 3242010798 i br. 3242010800.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava Europske unije.

— Tužitelj u tom pogledu navodi da su u ovom predmetu očito povrijedena temeljna prava zajamčena Ugovorima i pravnom stečevinom Unije. U tom smislu, ne samo da su svi troškovi čiji se povrat zahtjeva prihvatljivi, s obzirom na to da su svi projekti u potpunosti izvršeni, nego su pokretanjem postupka počinjene očite povrede koje podrazumijevaju kršenje normativne pravne stečevine Unije.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na prihvatljivosti troškova čiji se povrat zahtjeva.

— Tužitelj u tom pogledu tvrdi da su OLAF i Komisija donijeli zaključke na temelju nebitnih i pogrešnih pitanja.

— Tužitelj također tvrdi da ni OLAF ni Komisija nisu pravilno razumjeli njegov pregovarački model u pogledu tehnološke osnove, unatoč njegovim nastojanjima argumentiranja tijekom istraživačke faze postupka koji je proveo Ured za borbu protiv prijevara. U tom smislu iz sadržaja pojedinih razmatranja u konačnom izvješću, koje je Komisija smatrala nespornim u pokrenutim kontradiktornim postupcima, proizlazi niz dokaza koji predstavljaju pogrešnu ocjenu i iskrivljavanje stvarnosti u pogledu aktivnosti koju je proveo tužitelj.

— U svakom slučaju valja smatrati pogrešnim OLAF-ov zaključak prema kojem GPTech ne raspolaže sustavom za utvrđivanje izvedbenog troška svakog subvencioniranog projekta.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na prihvatljivosti troškova čiji se povrat zahtijeva.

— Tužitelj u tom pogledu detaljno osporava činjenicu neispunjerenja svojih ugovornih obveza.

— Tužitelj pojašnjava da je za sudjelovanje u projektu morao predvidjeti znatne radne resurse što je imalo velik utjecaj na radnike poduzeća i doprinos razvoju tehnološkog plana. To u konačnici znači da cilj potpora I+D (*Investment and Development*) nije isključivo gospodarski učinak na poduzeće, nego i tehnološki utjecaj, koji je u ovom slučaju očito prisutan.

— Tužitelj pojašnjava da se OLAF radi kvantitativnog mjerena stupnja sudjelovanja u projektu naivno i diskriminirajuće koristi subjektivnim ocjenama uloženih radnih sati u konkretne aktivnosti, upotrebljavajući kao mjerilo tog stupnja sudjelovanja postotke sudjelovanja u zadacima, pri čemu u tehničkom prilogu uopće ne postoji sporazum o stupnju sudjelovanja.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu (članak 41. Povelje) i prava na obranu (članci 47. i 48. Povelje).

— Upućujući na Prilog 16. konačnom izvješću OLAF-a, kao i na Komisijina očitovanja, tužitelj ističe nepostojanje obrazloženja u pogledu postupka povrata u ovom slučaju.

— Tužitelj također naglašava da su OLAF-ovi i Komisijini zaključci doneseni na temelju dokumentacije koja ne odražava cijelokupnu realnost projekta, upućuju samo na pojedine aktivnosti projekta POWAIR, temelje se na početnoj dokumentaciji koja ne može biti osnova za ocjenu konačnog izvršenja projekta te utvrđuju autorstvo dokumenata na temelju metapodataka datoteka WORD što ne održava stvarnost.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinu stjecanju bez osnove jer su projekti pravodobno izvršeni, kao što to potvrđuju provedeni nadzori.

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)

(Predmet T-755/20)

(2021/C 53/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (zastupnik: P. Martini-Berthon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VDL Groep BV (Eindhoven, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: registracija verbalnog žiga Europske unije VDL E-POWER – prijava za registraciju br. 17 895 702

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. listopada 2020. u predmetu R 2914/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- dopusti ovu tužbu za proglašenje ništavosti;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i, ovisno o slučaju, intervenijentu snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Nissan Motor/EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)

(Predmet T-756/20)

(2021/C 53/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (zastupnik: P. Martini-Berthon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VDL Groep BV (Eindhoven, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnom žiga Europske unije VDL E-POWERED – prijava za registraciju br. 17 895 699

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. listopada 2020. u predmetu R 2915/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- dopusti ovu tužbu za proglašenje ništavosti;

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i, ovisno o slučaju, intervenijentu da snose vlastite i tužiteljeve troškove.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

**Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company
(MONSTER)**

(Predmet T-758/20)

(2021/C 53/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Monster Energy Co. (Corona, Kalifornija, Sjedinjene Države) (zastupnik: P. Brownlow, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije MONSTER – žig Europske unije br. 9 492 158

Postupak pred EUIPO-om: postupak brisanja

Pobjajana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2020. u predmetu R 2927/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 22. listopada 2019. u dijelu u kojem se njome opoziva registracija proizvoda u razred 30.;
- odbije zahtjev za opoziv registracije proizvoda u razred 30.;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- Netočna primjena članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

**Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Monster Energy/EUIPO – Frito-Lay Trading Company
(MONSTER ENERGY)**

(Predmet T-759/20)

(2021/C 53/80)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Monster Energy Co. (Corona, Kalifornija, Sjedinjene Države) (zastupnik: P. Brownlow, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije MONSTER ENERGY – žig Europske unije br. 9 500 448

Postupak pred EUIPO-om: postupak brisanja

Pobjajana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2020. u predmetu R 2928/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 23. listopada 2019. u dijelu u kojem se njome opoziva registracija proizvoda u razred 30.;
- odbije zahtjev za opoziv registracije proizvoda u razred 30.;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Netočna primjena članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 22. prosinca 2020. – Sinopec Chongqing SVW Chemical i dr./Komisija

(Predmet T-762/20)

(2021/C 53/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (Chongqing, Kina), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (Lingwu, Kina), Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (Wuhan, Kina) (zastupnici: J. Cornelis, F. Graafsma i E. Vermulst, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine (¹);
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da članak 2. stavak 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije („Osnovna uredba“) nalaže pristup i stvara iznimku koja nije predviđena u Antidampinškom sporazumu WTO-a („ADS“) te se stoga ne može primjeniti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe zbog odbitka potencijalne provizije od izvozne cijene koju je naplatilo društvo Sinopec Central China, te očitoj pogrešci u ocjeni zbog zaključka da društvo Sinopec Central China postupa kao zastupnik koji radi na temelju provizije, ne uzimajući u obzir uvjet primjerene usporedbe i prilagodbe uobičajene vrijednosti PDV-a za koji se ne može ostvariti povrat na viši iznos.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 18. stavka 1. i članka 18. stavka 5. Osnovne uredbe kao i članka 6.8 Priloga II. Antidampinškog sporazuma WTO-a zbog kažnjivog korištenja izvora informacija koje ne predstavljaju najprikladnije i najprimjerljive informacije.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 3. stavka 2. i članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe te očitoj pogrešci u ocjeni kod uspostave sniženja cijena i, posljedično, povredi članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe zbog propusta provođenja analize sniženja cijena po segmentima, zbog propusta provođenja potrebnih prilagodbi zbog razlika u kvaliteti i zbog propusta uspostave sniženja cijena za cjelokupni proizvod.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi prava obrane tužiteljâ zbog toga što im je uskraćen uvid u određene informacije potrebne za komentiranje analize sniženja cijena.

(¹) SL 2020., L 315, str. 1.

Tužba podnesena 23. prosinca 2020. – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Komisija

(Predmet T-763/20)

(2021/C 53/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd (Ordos, Kina) (zastupnici: J. Cornelis, F. Graafsma i E. Vermulst, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih polivinil alkohola podrijetlom iz Narodne Republike Kine;
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da članak 2. stavak 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije („Osnovna uredba“) nalaže pristup i stvara iznimku koja nije predviđena Antidampinškim sporazumom WTO-a („ADS“) te se stoga ne može primjeniti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe zbog očitih pogrešaka u ocjeni tuženika na temelju pogrešnog tumačenja teksta članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe jer su smatrali da meksička finansijska izvješća nisu odmah bila na raspolaganju, zbog povrede dužne pažnje propuštanjem razmatranja značajnih podataka koji bi isključili Tursku kao prikladnu reprezentativnu zemlju, a ne rezultirali odabirom Meksika kao najprikladnije reprezentativne zemlje.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 6.a točke (a) Osnovne uredbe zbog nestvaranja normalne vrijednosti isključivo na temelju nenarušenih vrijednosti odgovarajućih faktora proizvodnje.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 18. Osnovne uredbe zbog pribjegavanja dostupnim činjenicama kada to nije bilo opravdano.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 3. stavka 2. i članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe te očitoj pogrešci u ocjeni kod uspostave sniženja cijena i, poslijedično, povredi članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe zbog propusta provođenja analize sniženja cijena po segmentima, zbog propusta provođenja potrebnih prilagodbi zbog razlika u kvaliteti i zbog propusta uspostave sniženja cijena za cjelokupni proizvod.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi prava obrane tužitelja zbog toga što mu je uskraćen uvid u određene informacije potrebne za komentiranje analize sniženja cijena.

Tužba podnesena 23. prosinca 2020. – Impresa comune Clean Sky 2/NG

(Predmet T-767/20)

(2021/C 53/83)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Impresa comune Clean Sky 2 (zastupnici: M. Velardo, odvjetnik i B. Mastantuono, agent)

Tuženik: NG

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da CSJU-u plati iznos od 56 111,31 eura vezano za Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava br. 271874 WISMOA u okviru Sedmog okvirnog programa Europske unije, uvećan za kamate po stopi od 3,5 % koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje glavne operacije refinanciranja, tekuće od 23. svibnja 2019. do dana stvarne isplate;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog:

Tuženik nije ispunio svoje ugovorne obveze jer je propustio vratiti iznos koji se odnosi na troškove osoblja, za koje je utvrđeno da ne ispunjavaju uvjete za financiranje. Stoga je tužitelj izdao dvije obavijesti o terećenju za ukupan iznos od 56 111,31 eura, koji je društву Alpha Consulting Service Srl već bio isplaćen u skladu s odredbama Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava. U ovom predmetu ne postoje nikakve sumnje u pogledu činjenica iz kojih proizlaze tuženikove obveze, kao člana i predstavnika društva Alpha Consulting Service Srl, koje je izbrisano iz registra društava. Prigovori društva istaknuti nakon izdavanja obavijesti o terećenju su paušalni, nepotpuni i nisu potkrijepljeni dokazima, te su stoga u potpunosti neosnovani. Slijedom toga, tužitelj ima pravo zahtijevati povrat i naknadu isplaćenog iznosa, uvećanog za zakonske zatezne kamate.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2020. – Mellifera/Komisija

(Predmet T-393/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/84)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 294, 20. 8. 2018.

Rješenje Općeg suda od 16. prosinca 2020. – PT/EIB

(Predmet T-418/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/85)

Jezik postupka: švedski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 373, 15. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020.– Španjolska/Komisija**(Predmet T-241/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/86)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Rješenje Općeg suda od 15. prosinca 2020. – Broadcom/Komisija**(Predmet T-876/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/87)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 61, 24. 2. 2020.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR